

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh žehnává.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzení českého vědomí, řeči
a noviu v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XI. — Číslo (No.) 34.

Sobota (Saturday) 23. 8. (August) 1986

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Eduard Bass:

VIDĚL JSEM ŽENU VZTYČENOU
nad rukojetí rádla.

Šla s paží pevně vzepřenou
a brázdu k brázdě kladla.

Zem plodná, hruda za hrudou,
k slunci se obracela.
Plevel mizela pod půdou
a z rozrytého těla

červ vylézal a ponrava
ukázal svoji slínu.

Za pluhem jdoucí postava
zas zašlápla je v hlinu.

Viděl jsem ženu, muže zřím,
zahořklé v plné zbroji.
A vidím, jak před osením
všeliký hlist se rojí.

Dals, Pane, lidu těžký kříž.
Dals však i vůli a nervy.
Dej ještě sílu nanejvyš
opovrhovat červy.

Viděl jsem ženu, vedla pluh
pro příštích žatev sémé.
A cítil jsem, že dal mi Bůh
uzříti ducha země.

15.X.1938

1968
- 21. SRPNA -
1986

Na letošní 21. srpen připadlo již 18. výročí tragického potlačení t.zv. „Pražského jara“ v Moskvě rozhodnutou okupací Československa armádami pěti „socialisticky sbratřených národů: SSSR, Polska, NDR, Maďarska a Bulharska. Tento smělý pokus Čechů a Slováků o nastolení alespoň některých, komunisty násilně pošlapaných lidských a demokratických práv, zůstane nesmazatelně zapsán do dějin Československa. Jak dlouho ještě? Husák se Štrougalem i s Bil'akem mají už dnes strach z 20. výročí sovětské okupace v roce 1988...

Mladí tehdy klidně demonstrovali na Václavském náměstí kolem Myslbekova pomníku sv. Václava proti příjezdu sovětských tanků tím, že poklidně seděli na postranství náměstí před Národním museem.

V druhém zvláštním vvdání z 27. srpna 1968 si ještě dovolil jinak komunistický týdeník humoru Díkobraz otisknout na titulní stránce tuto karikaturu o proradnosti pěti bratřích s titulem: Pohádka o pěti bratřích.

Jubileum gymnasia v Hradci Králové

Letos v červnu se konal v Hradci Králové slavný abiturientský sjezd. Přijelo a sešlo se velké množství bývalých i současných žáků hradeckého gymnasia, a to v Kulturním domě ROH (dříve se tam říkávalo Na střelnici) dne 21. června. Oslavovalo se několik měsíců v tisku oznamované a připomínané výročí hradeckého středního školství: 650 let od vzniku latinských škol a 350 let od založení gymnasia. Jako vždy při podobných příležitostech měli i tentokrát oslavovatelé poplatní současnému režimu značné obtíže vysvětlit, proč se připomínají instituce, za jejichž vznik národ vděčí katolické církvi a Tovaryšstvu Ježíšovu. Proto čteme v almanachu vydaném u příležitosti tohoto výročí (vydavatelem je Sdružení rodičů a přátel školy a

Svaz socialistické mládeže při gymnasiu J.K. Tyla) toto vysvětlení ředitele školy Dr. Oldřicha Draslara: „Založení gymnasia v Hradci Králové mělo pro náš národ velký význam. Ačkoliv škola byla založena jezuiti s jiným posláním a ačkoliv se během její historie prosazovaly různé zpátečnické snahy v její náplni a poslání, přesto vychovala ve východních Čechách celou řadu vzdělaných a uvědomělých lidí Působili zde jako profesori nebo zde sami studovali například - Václav Kliment Klicpera, Josef Kajetán Tyl, Karel Jaromír Erben, Alois Jirásek, Karel Čapek a mnozí další..Psát svou historii dobře, o to usilovala škola i po osvobození Sovětskou armádou, po roce 1945. Novou etapu v budování našeho školství zahajuje vítězství pracujícího lidu v únoru 1948“...atd....až po závěr poslední věty: „Přijďte se podívat na svůj „gympl“ a posuďte, jak

se nám dnes daří vytvářet moderní socialistické výchovné vzdělávací pracoviště“.

Předpokládám, že ti, kteří na sjezd přijeli, zvláště ti ze starších ročníků abiturientů, ke kterým patřím i já, přišli tam ze sentimentálních důvodů. Manžel a já jsme ovšem na sjezd nejeli. Jednak je to z Kanady trochu daleko, jednak nejsme na socialistické vzdělávací pracoviště zvědaví. Ale musím si přiznat, že pouta, která nás pojí k spolužákům, k bytostem v jejichž minulosti uvázlo kus společného času, kraje, společných zážitků veselých i smutných, toto pouto je jako struna napjatá do dálky, která zní a zní...A proto místo účasti na sjezdu píšu tento článek, abych vyslovila, co jini vysloviti a připomenouti nemohli.

Chceme-li posoudit vývoj hradeckého školství bez zaujatosti, vraťme se alespoň o padesát let zpět k oslavám třicetiletého výročí založení

jezuitské koleje a gymnasia a připomínce šestisetleté tradice latinského školství. Oslava se tehdy konala v září na sv. Václava. Z podnětu tehdejšího ředitele gymnasia PhDr. Al. Mazánka byly zasazeny při jubilejních oslavách u vchodu do budovy gymnasia tyto pamětní desky:

Město Hradec Králové vzpomíná v r. 1936 vděčně šestisetleté působnosti latinských škol. Založeny brzy po zřízení Karlovy university, dosáhly největšího rozkvětu v XVI. věku, když v čele města stál veliký kališnický primátor Martin Cejp z Pelinovce († 1599) a školu vedl humanista Mistr Jan Kampanus Vodňanský, později rektor Karlovy university. Nejslavnějším žákem těchto škol byl Cyprian Karásek Lvovický za Lvovic (1514-1574), slavný matematik a hvězdář. Převrat bělohorský přerušil výchovné dílo starých hradeckých škol v době, kdy na obzoru stál reformátor školství

Jan Amos Komenský. (Zřídilo zastupitelstvo města Hradce Králové a text napsal prof. B. Dobiáš.)

Druhou desku zřídil slavnostní výbor oslav a text napsal prof. Josef Simon: „Roku 1636 bylo založeno v Hradci Králové z odkazu Bedřicha z Oprštorfu († 18.V.1633) jesuitské učení neboli gymnasium. Kolej pro ně zbudoval na Velkém náměstí Adam Kravařský, kazatel a misionář. Gymnasium bylo nejprve pětitřídní, od r. 1818 bylo šestitřídní a od r. 1849 až po naše časy osmitřídní. Po zrušení jesuitského řádu (r. 1773) ujal se výchovy mládeže stát a ve správě státní jest gymnasium až dosud. Od 1. září 1927 má ústav čestný název Rašino státní čsl. gymnasium na trvalou pamět ministra financí Dr. Aloise Rašina, býv. žáka ústavu ve tř. V.-VIII. (1882/3 - 1885/6). Vyučovacím jazykem byla

(Pokračování ze str. 13)

Sloupek informací

**o naivním Západem
zcela nepozorovaném
i nebezpečně pomíjeném
pronikání sovětského vlivu
do Tichomoří.**

Nebezpečí pro Austrálii a USA v Tichomoří na obzoru

Ze Austrálie - jako velmoc - ztrácí na významu to už může vidět každý nestranný pozorovatel. Že ji však chtějí na mezinárodním fóru nahradit nově zřízené ostrovní státy a státečky v Tichomoří, je těžko uvěřitelné.

Těch nových miniaturních státek v sousedství Austrálie vyrostlo jako hub po dešti. Při životě se udržují jen dobročinnou podporou západních demokracií - včetně Austrálie a Nového Zélandu. Ze svých zdrojů by nezaplátily ani státní administrativu. Byly však přijaty jako rovnoprávní členové Organizace spojených národů, kde hlasují převážně s blokem „Třetího světa“, proti zájmům Západní Evropy, Ameriky a Austrálie, tj. „kousají ruce“, které je živí.

□ „South Pacific Forum“ a smlouvy o „rybolovu“

V srpnu konané shromáždění delegátů tichomořských států (South Pacific Forum) v Suvě, hlavním městě ostrovů Fidži, se

nezabývali problémy, jak povznést životní úroveň obyvatel tichomořských ostrovů. Delegáti si ani nelámali hlavu, jak zlepšit zaostalou ekonomii členských států, ale téměř všichni řečníci se předbílali v útocích na kapitalistické vykořisťovatele a velkohubě řešili celosvětové problémy.

Uvážíme-li, že tyto na mocnosti si hrající státečky chtějí diktovat a ovlivňovat politiku světových velmocí, máme pokusení se nad tím usmát. Ale ten úsměv nám ztuhne na tvářích, jakmile si uvědomíme, že námořní síla Sovětského svazu už začíná pronikat i do této oblasti.

Zatím se tomu říká nenápadně „smlouvy o rybolovu“. Ale jaké rybáře a jaká technická vybavení sem sovětské lodi dopraví, to nemusí být nikomu záhadou.

První smlouvu o „rybolovu“ uzavřeli Sověti loňského roku s republikou Kiribati, která se ustavila na Gilbertských ostrovech. Tenhle miniaturní stát o rozloze 849 km² má pouhých 65,000 obyvatel; ovšem kon-

troluje či se snaží kontrolovat velké mořské oblasti. Tamní vláda protestovala proti americkým rybářům, a když ve svém protestu neuspěla, pronajala rybolov za 1.5 milionu dolarů Sovětskému svazu. To byl první průlom Sovětů do Jižního Tichomoří.

Druhým státem, který se Sověty uzavřel smlouvu - také o rybolovu - je ostrovní republika Vanuatu na Nových Hebridách, kde na rozloze 12,900 km² žije 140,000 lidí. Ministerským předsedou tam je domorodý kněz anglikánské církve Rev. Walter Lini. V r. 1980 si tento „výtečník“ pozval vojenskou pomoc z Nové Guineje a s tímto cizím vojskem porazil místní odboj, vedený Jimmy Stensem. Nato

30. června 1980 - byla prohlášena nová republika Vanuatu. Loňského roku navázal Lini diplomatické spojení se Sovětským svazem a podepsal s nimi pakt o rybolovu.

□ **Hurá, proti USA a Západu!**

Na právě zakončené srpnové konferenci Rev. Lini žádal, aby se shromáždění usneslo spolupracovat se zeměmi Třetího

světa, jmenovitě s Libyí a s Kubou, a podporovat jihoafrické a palestinské revoluční náře, jakož i odtržení Východního Timoru a Západní Nové Guineje od Indonésie. Dále doporučoval podporovat Kanaky v jejich bojích proti většině obyvatel o nezávislost francouzské Nové Kaledonie. Tyto světoborné požadavky vyhlášoval jménem vlády republiky, která disponuje armádou o 300 vojínech! Takové chvástání bylo trochu silné koření i pro samotného předsedu novozélandské vlády Davida Langeho, který prohlásil, že shromážděné politické fórum není žádná světová společnost národů.

□ **Na nedávné konferenci v San Francisku projeví USA a Austrálie první iniciativu k sebeobraně.**

Ovšem, Nový Zéland má svoje velké starosti. Na právě zakončené konferenci v San Francisku se ministři národní obrany a zahraničí Austrálie a Spojených států usnesli na vyloučení Nového Zélandu z obranného paktu ANZUS. Tím se

stalo, že Austrálie nadále zůstává smluvním partnerem USA, ale bude též mít zvláštní smlouvu s Novým Zélandem, nezávisle na USA.

Vyloučení Nového Zélandu z ANZUS je protiopatření za to, že labouristická vláda odpírá US nukleárním lodím přístup do tamních přístavů. Již se tam ale projevuje silná opozice konzervativních politiků a lidé se hrozí toho, že Nový Zéland bude izolován. Situace bystře využívá předseda Tasmánské vlády Robin Gray, který navrhuje Američanům, aby přeložili antarktické základny z Nového Zélandu na Tasmánii.

To je jen několik připomínek zmatené - řekl bych - kocourkovské politiky států a státek v Tichomoří. Kdo z takové krátkozraké politiky získává a těží, je jasné. Komunisté v celém světě se mohou radovat na účet hlouposti svých protivníků a soupeřů. Usurpátoři v Kremlu se mohou též smát, jak Amerika, Západní Evropa a Austrálie se předbílají v nabídkách Sovětům dodat lacinou pšenici, maso, máslo a cukr.

J.A.N.

T.B.Hlubuček:

„V Cedar Rapids jsme ukončili letní kursy češtiny pěkným programem

Pravidelný kurs české letní školy v Cedar Rapids, který současně vstoupil do druhého století nepřetržité činnosti, byl velmi zdařile zakončen v pátek 18. července pestrým programem ve spolkové místnosti Husova pamětního presbyteriánského kostela na západní straně města. Kolem 35 žáků se podílelo na programu pečlivě připraveném třemi učitelkami: Boženkou Anthony Bugena, Olgou Šindelářovou - Drahozalovou a paní Patricií Hikiji. Po uvítání značného počtu rodičů, prarodičů a přátel české školy předsedou české školní rady Edwardem R. Kubou byla zazpívána americká a československá národní hymna. K nemalému překvapení přítomných byly do programu zařazeny kromě celé řady českých lidových písniček také vánoční koledy v rámci myšlenky „Vánoce v červenci“. Žáci projevovali velmi dobrou výslovnost, což je velmi příznivé při uvážení, že představují už druhou, třetí a možná i čtvrtou generaci v Americe rozených. Letošní zápis do třech tříd započal slabě, ale brzy na to se více jak zdvojnásobil a lze jej

přát, aby příštím rokem byl zápis ještě uspokojivější. I když je pro ně česká řeč druhou řečí, má své určité poslání a těm, kdo ovládají více než jednu řeč to značně pomůže v budoucnosti. Program byl zakončen tradičními „zmrzlinovými hody“.

Za zmínku stojí, že během kursu měla česká škola velmi zajímavou návštěvu z Československa. Byli to manželé Bendovi z Pardubic a sestra paní Bendové. Nezapomenutelné několikadenní prázdniny jim byly zajištěny George „Max“ Naxerou, synem zemědělského českého národního pracovníka George J. Naxera. Každý den byl pro hosty pečlivě připraven a mimo Cedar Rapids a okolí podnikli automobilové zájezdy do mnoha jiných měst a států;

zahrnuje v to jižní Dakotu, Missouri, Illinois, a na ukončenou zvláště zajímavou cestu podél východního pobřeží až do Washingtonu D.C. A všude, kde se setkali s českými lidmi, byli radostně vítáni. Domů si odnášeli nezapomenutelné dojmy s kterými se budou moci dělit doma s přáteli. Není třeba podotýkat, že na každé cestě fotografovali zajímavé přírodní krásy, města i lidi. V Cedar Rapids, pisatel této statě, strávil s hosty několik hodin v přátelském rozhovoru, který se otáčel hlavně kolem přítomné situace v Československu. „Amerika je ohromnou zemí a na každém kroku jsme se setkávali s novým světem.“ V Cedar Rapids a v Berwynu, Illinois navštívili také česká musea.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

August 23, 1986 — Vol. XI. No. 34.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60850

ALL PHONES:
484-0800

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

**Přátelské nedělní odpoledne
v zeleni lesní rezervace
na Desplaines Ave.,
v No. Riverside**

V neděli 9. srpna odpoledne sešli jsme se a prožili se svými rodinami a známými hezké přátelské odpoledne na rodinném pikniku Klubu Domov a pojišťovacího spolku Sv. Vojtěcha z České clevelandské katolické jednoty. Byli jsme rádi, že jsme se s některými přáteli po dlouhé době zase jednou sešli. Krajanských zábav teď bohužel ubývá, a tak se nevidáme tak často. A naše děti byly také zase jednou pohromadě. Větší se bavily závodivými hrami, menší se za nimi batolily a se zájmem přihlížely, a ty nejmenší chovaly pyšné maminky, babičky a někdy i dědečkové v náručí. Měli jsme radost z té naší dorůstající mládeže, hlavně proto, že většina z nich mluví dobře česky. Podle jejich růstu jsme sice poznali, jak nám léta přibývají, ale při dobrém jídle a pití a při zpěvu našich národních písniček jsme na to nemysleli.

Vděčné díky za to, že se nám piknik vydařil, patří v první řadě sv. Petru. Sice nás ráno sprškami „postrašil“, ale potom vykouzčil příjemné, letní odpoledne. Naše upřímné a srdečné díky patří všem těm, s jejichž pomocí se nám podařilo piknik uspořádat. Všem, kteří přiložili přátelsky pomocnou ruku všude, kde toho bylo zapotřebí - při přípravě, dovozu a odvozu věcí na piknik, při

přípravě a smažení bramboráku i opékání všech těch dobrot lesní kuchyně, při prodávání výborného domácího pečiva, které naše členky a příznivkyňe ve štědré hojnosti napekly a na piknik přinesly. Děkujeme oběťavcům u „baru“, u prodeje chipů, při vedení a uspořádání dětských závodivých her, při hře na harmoniku, která doprovázela zpěv našich oblíbených národních písniček, při hře magnetofonové „muziky“ - při napsání a odeslání zvacích dopisů a darováním výher pro naši „Štěstěnu“. Z tohoto letního vyjmenování vidíte, kolik dobrých lidí musí pomoci, aby se taková „rodinná“ zábava dala dohromady.

Děkujeme rovněž srdečně vám všem, kteří jste věrně přišli mezi nás prožít hezké, společné přátelské odpoledne.

Byl mezi námi i msgr. Dr. Jaroslav Polc z Říma, který v sobotu večer s Otcem Vojtěchem, sloužil naše české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru. Ve svém kázání nám řekl, že je už velmi pravděpodobná možnost svatořečení Blahoslavené Anežky v příštím roce. Komunisté z toho zrovna velkou radost mít nebudou, ale věřící část národa na to už toužebně čeká.

Ještě jednou Pán Bůh zaplat' všem! Kéž Pán Bůh nám zdraví dá, abychom se příští léto všichni mohli zase sejít, zazpívat a poveselit se na našem rodinném pikniku.

Pořádající výbor
Klubu Domov

**Výroční Piknik
čs. exulantů**

Léto se chýlí ke konci a pěkných dnů, kterých můžete užít v přírodě, při hudbě a příjemné zábavě bude již velmi málo. Letošní Piknik Sdružení čs. exulantů bude takovou poslední příležitostí, kterou nesmíte minout. Bude uspořádán

v neděli 7. září

v National Grove č. 4,
na 27. ulici a Desplaines Ave.
v North Riverside, Ill.

opět v bohaté tradici exulantůských pikniků minulých let.

K tanci a poslechu bude vyhrávat populární hudba „Bohemian Concertina Club.“ Uslyšíte všechny ty Vaše známé, české i slovenské, národní i populární písně; tu svou nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zazpívat.

Již před polednem bude otevřena kuchyně se všemi známými dobrotami a piknikovými pochoutkami. Na jídelním lístku jsou opět právě české jaternice, moravské klobásy, párky a debrecinky, povětsné bramboráky, švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované pivo nebude chybět.

Každým rokem navštíví Piknik exulantů opravdu rekordní počet návštěvníků, ze všech koutů metropolitního Chicaga a všichni setrvávají v přátelské a družné zábavě do večerních hodin. Nikomu se nechce domů z tak přátelského ovzduší. Přijďte i letošního roku a budete jistě spokojeni. Srdečně Vás a Vaše přátele zveme k účasti.

Výbor Sdružení
čs. exulantů

**DOPORUČTE
Hlas národa**

**SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM**

HLEDÁ SE

MUDr. ZDENĚK ZOBAL
z Kroměříže; po příchodu do USA se měl údajně usadit ve státě Alabama, já jsem zakotvil v Kalifornii. Oba jsme byli společně ve Vídni. - Delší dobu jsem o něm neslyšel, ale nyní s ním potřebuji urychleně navázat styk. Snad jej někdo z čtenářů H.N. zná. - Laskavě mu vyříd'te, že jej hledá Augustin. Laskavě piště, či volejte do adm. t.l., kde mají moji adresu. Předem děkuji.

UPŘÍMNÉ POZVÁNÍ

Pojed'te s námi na naši tradiční Mariánskou pout' na Holy Hill!

Milí přátelé,

zveme srdečně Vás, Vaše přátele a známé na naši tradiční pout' na Svatý kopeček do Wisconsinu.

Na naše holy-hillské putování jedeme letos v neděli 21. září. V 7:00 hodin ráno vyjždíme pohodlným busem od Čihák World Travel, Inc. - 2302 W. Čermákova třída. Bus pro zájemce z Chicaga zastaví ještě v 7:15 u Česko - amerického kulturního střediska Velehradu (2657-59 So. Lawndale Ave.), odkud jedeme již přímo na Holy Hill.

Mše svata s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 A.M. Po obědě budeme mít pobožnost Křížové cesty v přilehlém lese - (v případě deštivého počasí v dolním kostele) - a před odjezdem svátostné požehnání v horním kostele. Předem mši svatou je možnost sv. zpovědi.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M.; autobus zastaví jen na zastávkách z kterých vyjžděl - to znamená: Čihákova cestovní kancelář v Berwynu a Česko - americké kulturní středisko Velehrad v Chicagu.

Cena cestovního je \$ 20.00 na osobu. Šeky a Money Orders vystavte laskavě na Čihák World Travel, Inc. v jejichž kanceláři se na zájezd závazně přihlaste. Cestovné je nutné zaplatit celé předem. V případě odřeknutí cesty se cestovné nevrací. Neodkládejte a

nenechávejte své přihlášení na poslední chvíli. Zastavte se u Čiháků co nejdříve!

Jako každým rokem i letos budeme putovat na wisconsinský Sv. kopeček, který se stal našim srdcím blízký, abychom prosili Pannu Marii za zdraví a požehnání pro své rodiny, našich přátel zde i za ochranu našich drahých doma, kteří se opět začínají uvědoměle a nebojácně hlásit k víře zděděné po otcích i za dnešního pronásledování komunistickou bezbožeckou vládou.

Letos jedeme prosit Pannu Marii rovněž za přímluvu a brzké svatořečení Blahoslavené Anežky české, dcery Přemysla Otakara I., zakladatelky kláštera klarisek u sv. Františka v Praze a řádu českých křížovníků. Naše upřímné modlitby na tento úmysl jistě nezůstanou oslyšeny a pomohou touhu a přání náš všech roztroušených po světě i našich bratří a sester ve víře v rodné zemi za mořem uskutečnit.

Zveme na pout' na Svatý kopeček rovněž všechny, kteří vždy s námi věrně „putují ve svých autech“, ať z Chicaga a jeho okolí, anebo z Milwaukee, Kenoshy, Racine, Philips a z Cudahy. Buďte tak hodní a řekněte o naší pouti svým známým a rozšířte zájem o ni ve svém okolí.

Děkujeme za porozumění. Těšíme se s Vámi se všemi na společné letošní putování na Holy Hill do Wisconsinu.

Za Klub Domov z NSČK
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádce

**Co má Beethoven
společného s potratem?**

Na tiskové konferenci proslulého amerického genetika položil jeden novinář následující otázku:

„V jedné rodině je otec syfilitik. První dítě se narodilo slepé, druhé je mrzáček, třetí mělo tuberkulózu, čtvrté má poškození mozku. Hlásí se páté. Co v takovém případě děláte, pane profesore?“

„Samozřejmě zabráním, aby

toto dítě přišlo na svět!“

„Potom zabráníte, aby se narodil Ludwig van Beethoven,“ poznamenal suše novinář.

K tomuto se vyslovil francouzský generální tajemník sdružení „Nechte je žít“, F. Delibes:

„Dnešní genetické by měli všechny důvody, aby zabránili narození pátého dítěte - a přece by byli zabili génia. V našich očích má každé dítě právo na život. Potrat se nedá ničím ospravedlnit.“

**PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN**

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNA

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře
z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DOBA "BĚHEM ROKU"

21. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty sjednocuješ smýšlení věřících k jednomu cíli. — Dej nám, abychom s láskou plnili, co přikazuješ, — toužili po tom, co slibuješ, — a tak měli uprostřed proměn tohoto světa srdce tam, — kde je pravá radost. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha avatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 66, 18-21)

Toto praví Hospodin: Znáám jejich skutky a jejich myšlenky. Přiřdu, abych shromáždil všechny národy a jazyky. Přiřdu a uřídí mou slávu. Udělám na nich znamení a pošlu některé z těch, kdo se zachránili, k národům Taršíše, Putu, Ludu, Mešechu, Rošu, Tubalu, Javanu, k dálným ostrovům, které neslyšely o mně mluvit a neviděly mou slávu.

Budou hlásat národům mou slávu. Přivedou všechny vaše bratry ze všech národů v dar Hospodinu na koních, na vozích, na nosítkách, na mezeích a na velbloudech na mou svatou horu do Jeruzaléma — praví Hospodin — jako když přináší synové Izraele dary v čistých nádobách do Hospodinova domu. A i z nich si vezmu kněze a levity — praví Hospodin.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM
(Žid 12, 5-7, 11-13)

Bratři! Pustili jste z hlavy, že Bůh vás povzbuzuje jako své syny: 'Když tě Pán vychovává, můj synu, neboť to na lehkou váhu, ani neklesej na mysl, když tě kárá. Pán totiž trestá toho, koho má rád, a šlechá každého, koho uznává za svého syna.'

Toto kázání je k vaší nápravě: Bůh s vámi jedná jako se svými dětmi. Vždyť kterého svého syna otec nekárá?

Samozřejmě, pokud taková přísná výchova trvá, je to spojeno s bolestí, ne s radostí, ale potom to nese těm, kdo tou školou prošli, ovoce: pokoj a spravedlnost. Dodejte tedy nové síly ochablým rukám a klesajícím kolenům. Připravte pro své kroky přímé stezky, aby se chromý úd nevymkl, nýbrž spíše aby se uzdravil.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE
(Lk 13, 22-30)

Ježíš procházel městy i vesnicemi, učil a přitom pokračoval v cestě do Jeruzaléma.

Kdosi mu řekl: "Pane, je málo těch, kteří budou spaseni?"

On jim odpověděl: "Usilujte o to, abyste vešli úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou moci. Jakmile už hospodář vstane a zavře dveře, a vy zůstanete venku, začnete tlouci na dveře a volat 'Pane, otevři nám', tu on vám odpoví: 'Neznám vás, odkud jste.' Pak budete říkat: 'Jedli jsme s tebou a pili a na našich ulicích jsi učil!'"

On však vám odpoví: 'Neznám vás, odkud jste. Pryč ode mě, všichni jste páchali bezpráví.' Tam bude pláč a skřipění zubů, až spatříte Abraháma, Izáka a Jakuba i všechny proroky v Božím království, ale vy budete vyhnáni ven. A přijdou od východu i západu, od severu a jihu budou stolovat v Božím království.

Ano, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední."

Romano Guardini:

Dopis o duši

Z rozsáhlého díla jednoho z nejčtenějších a nejoblíbenějších filozofů, spisovatelů a vychovatelů našeho století, Romana Guardiniho (1885-1968), přinášíme ukázkou z jeho dnes už klasických, mládeži určených Dopisů o sebeutváření. Přestože vznikly už ve třicátých letech, odhalují i nám hlukobohající kořeny a silící krizi ducha a žhavě aktuálními slovy pomáhají stát se a zůstat člověkem a křesťanem.

.....Povězme si ještě o odpočinku, a že je to víc než pouhé přerušování práce, že je to plnost sama o sobě. Jestliže pracujeme, tvoříme, usilujeme, pak je naše duše v pohybu směrem k cíli, opouští přítomnost a je na cestě do budoucna. To je nádherné. Toto mocné vpřed. Život se řítí k cíli, když takto postupujeme. Stane-li se to však tím jediným? Pozůstává-li pak vše jen z úsilí a práce? Zůstává-li naše duše upnuta pouze na jeden cíl v budoucnu a sotva ho dosáhneme, zase máme další? Je-li jedno snažení za námi, hned nás popadne nové, a tak stále dokola? Co se pak stane? Naší bytosti bude odebrána hloubka, půda pod nohama, pevnost. Všechno se žene „Vpřed“, ale není tu už nic živého, co by nás mohlo pozvedat. Cíl se stane zdáním, z usilování vznikne honička. Vlastnictví už neexistuje, ani potěšení, ani zahloubání se...Chceš to vše vidět na skutečných osobách? Stačí, abys vyšel do ulic našich měst ve chvíli nákupů, nebo když se večer či v sobotu lidé ženou za zábavou. Všude hluk, všude shon. Jak děsivý je takový přízrak života! Co asi o tom soudí Bůh? Když v noci vyjdeme do tichých polí...někde se možná zvedne výšina, kolem všechno klesne, a my stojíme zcela volni, jakoby pozvednutí k důstojně klidné nádhře hvězd, tak prosycených věčností - a přece jsou i ony ve svém nepochopitelně dlouhém trvání jen pouhým okamžikem před věčným Bohem. - Co říká tento Bůh našemu shonu? Kdybychom byli pohané, museli bychom si myslet, že se nám směje. My však víme, že On je Lásky, a tak si říkáme s prosbou

v srdci: kéž by shlížel na naši bláhosť pln soucitu.

.....Odpočívání znamená, že vystoupíme z oné honby za cílem, z onoho zběsilého prosvištění přítomností. Že se zastavíme a stojíme. Že máme přítomnost. Dokud člověk jen spěchá ze dne na den, pak propadl času. Dokáže-li však si odpočinout, vynoří se v jeho duši přítomnost, a potom je spokojen s věčností. Umět spočinout znamená otevřít se k věčnosti. Znamená překonat nutkání k činnosti a spěchu. Teprve potom můžeme být schopni vidět to, co trvá, spatřit podstatu. Kdo dovede odpočívání, ten má otevřené oči do věčnosti. Pouze on spatří trvajících, podstatné. Pouze on vlastní. Pouze on ví, co je radost, co je pokoj. Pouze srdce pokojné cítí hluboce a uslechtilé. Pouze srdce pokojné má trvání: „Ne síla, nýbrž trvání citů rozhoduje o postavení člověka“, prohlásil někdo. Trvalé však vyrůstá na důstojně klidném. Kdo dovede odpočívání, stane se pokojným. Do jeho duše vejde pokoj; ne jako pokoj od práce, nýbrž jako vnitřní tón, který všechno proniká. Jako vyrovnanost, která vše vyplní.

Odpočívání neznámá lenošit. Vždyť dobré dílo vzniká z klidu. Souvisí to s viděním věčného; s dotýkáním se něčeho, co trvá. Odpočinek je dílo tím, čím je rostlinám klid půdy. On poskytuje sílu a plnost a trvání. Pokoj je duši tvoření, činí je bohatým a plodným. Z takového tvoření se duše vrací zpět do svého klidu. Odpočinek a tvoření - tak jdou vdechy a výdechy života.

Tyto myšlenky nás přivádějí k dalšímu, k čekání. I ono je plností samo o sobě, ne pouze tím, že by někdo ještě nejednal. Jsou lidé, kteří nemají žádný cit pro hluboko sahající zákon, podle něhož vzniká všechno pravé. Domnívají se, že je možné dělat všechno, číst všechno, činit všechno, užít všeho. A že to může každý a v každou dobu. Čekající lidé vědí, že je to smýšlení spodiny. Je jim známa hluboká pravda, že všechno má svůj čas. 'Všechno má svůj čas', praví kniha Kazatele. 'Je čas se rodit, čas umírat, čas sázet a čas sklízet, ...čas plakat a čas smát se, ...čas hledat a čas ztrácet, čas uchovávat a čas vydávat, ...čas mlčet a čas mluvit...' Všechno! Každá kniha má svůj čas, čteme-li ji před ním, pak jí nerozumíme, nebo ji pochopíme falešně, nebo nás zmáte. Myšlenka má svůj čas. Tehdy je teprve zralá a působí život. Vyslovena v nevhodnou dobu zakrnl nebo zanikne nebo způsobí pohromu. Každé dílo

má svůj čas. Práce a odpočinek, radost i vážnost. Věříme přece, že moudrý Bůh všechno uspořádal. Věříme přece, že každá myšlenka a každé dílo a každý člověk je v jeho Prozetelnosti. Musíme si tedy vytvořit smysl pro to, kdy má každá věc svůj čas: musíme se naučit čekat.

Čekající člověk ví: To nejlhubší, nejlepší se nedá udělat, to se stane. Vytvoří to Bůh a příroda, jeho služebnice. Tomu musíme ponechat čas a poskytnout prostor. Znamená to také umět čekat. Nic se ovšem nestane „samo od sebe“; nesmíme složit ruce do klína, nýbrž musíme vykonat svoje, ale v pravý čas; správné slovo, správné dílo. To pak vzkvétá a vytváří dobro. Na onen pravý čas musíme dávat pozor, a to zase znamená čekat. Čekat tedy znamená, že uvolníme tvořícímu Bohu cestu; že ponecháme volnou cestu služebně činné přírodě. Zároveň však máme pozorně naslouchat, abychom zaslechli, kdy přichází pravý čas. To je asi zhruba totéž jako být trpělivý. O trpělivosti řekl krásně náš Pán: „Budete-li trpěliví, budete tím vlastníky svých duší“ (L 21,19, sr.lat: In patientia vestra possidebitis animas vestras; pozn. J.F.V.). Nepatříme sobě, když se netrpělivě za něčím honíme. Řítíme se tak stále někam mimo sebe. Každý strach a vášeň a svod nás mají v moci. Teprve trpělivost nám vrací vládu nad sebou samým.

To vše už neznáme, nedokážeme poskytovat růstu a zrání jejich čas. Chceme vše dokázat, vyrobit, vykonat. Přitom vznikají jedna násilnost za druhou, pokřivení lidé, zakrnělá díla, život jako ve skleníku; život mající v srdci smrt již při narození. Díla zorganizovaná místo vyrostlých; životy prospěchané místo prožitých, a nám náleží přece jen tento jeden, krátký život. Úplně jsme ztratili cit pro to, kdy je pro něco čas. Kdokoli čte jakoukoli knihu v kterýkoli den, zpívá jakoukoli píseň v kteroukoli dobu. Domníváme se, že lze vést jakýkoli hovor kdekoli, že můžeme napsat jakýkoli dopis teď tak dobře jako později - jak jsme vyvrázceni z kořenů! Naše slova jsou bez vlasti, naše díla bez domova!

Musíme se znovu učit čekat. Bůh tvoří a způsobuje. Musíme na Něho spoléhat. Musíme se stát klidnými a uvědomovat si, že On dělá to nejlepší, ne my. Zároveň však být připraveni, když nastane čas. Musíme získat cit pro to, kdy je čas k čtení a psaní, mluvení a práci a radosti, kdy máme zůstat sami a kdy jít k ostatním. Cit pro to, kdy něco

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavě
a rychlá
obsluha český
i anglicky

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

škodí a kdy prospívá, kdy je něčeho dost a kdy přespříliš! Cit pro .nyní!

...Co prospěje člověku, když celý svět získal, ale na své duši škodu utrpěl? pravil Pán. Svět patří nám! Brzy už vydá země všechny své poklady a síly i jedy. Co se však stalo s naší duší! Proto je nám Bůh tak vzdálen. Neboť Bůh je skrytý, který přebývá v tichosti. Snad je možné i z hluku továrny a z uhoněného srdce vyslat modlitbu, a Bůh je v každé nouzi nablízku, jistě velice nablízku i v té naší - avšak opravdový rozhovor s Bohem, opravdové být u Něho vzniká přece jen v tichu, v samotě, v čekání, neboť „dobré jest, očekávat spásu v mlčení“.

Co tedy dělat? Tento dopis by neměl jen pobídnout k zamyšlení, nýbrž i pomoci k činu. Hledejme tedy, kde můžeme začít: Naučme se správně prožít neděli! „Pomni, abys den sváteční světil!“ - co to znamená? Znovu a znovu se toto přikázání objevuje ve Starém zákoně. Bůh je přikazoval s přímo strašlivou přísností: Ukamenován byl, kdo porušil sabbat. Až toto přikázání vešlo židovskému národu tak do krve, že je ještě dnes, po tisíciletích živé. Co vyžaduje toto přikázání? V neděli máme být volní a máme odpočívat. Volní od práce máme být. „V potu tváře budeš vydělávat svůj chléb“, pravil Pán a sv. Pavel: „Kdo nepracuje at' nejí!“ Máme jistě vykonávat svou práci rádi, ale moderní zbožštění práce klame. Na každé práci, i té nejvyšší, spočívá kletba, trest. Ne pro práci, tak jak ji dnes musíme vykonávat, byl stvořen člověk. Byl určen pro svobodné, plodné tvoření v ráji. Na naší práci však lpí znamení otroctví. Plodí „trní a bodláčí“, nese v sobě prokletí vnitřní neplodnosti: každý to nějak pocítí, jakmile nebere už tak vážně opojení z činnosti a povyk z úspěchů. Pracovat však musíme, je to naše povinnost. Kdo jí a nepracuje, ten jakoby kradl. V neděli jsme však od tohoto zákona osvobozeni; můžeme jíst, aniž bychom pracovali. A Bůh nám zaručuje, že budeme mít dostatek, i když nepracujeme. O nedělích jdeme světem jako svobodné děti Boží. O nedělích proniká ještě ráj tuto historii lidského utrpení.

V neděli máme odpočívat. Nemá vládnout žádný lomoz; jen klid a pokoj. Sedmého dne Bůh odpočíval. Ne že by předtím byl pracoval. V oněch slovech „Bůh odpočíval“ se projevuje nekonečná hloubka a plnost Božího života. z něhož vyšlo stvoření; bohatství a světlo a mlčení a pokoj, který „je nad

veškeren rozum“. Naše odpočívání by mělo být odleskem toho všeho. Plností by měl být náš odpočinek, mlčením a klidem se zastavením v pouhé přítomnosti, která se nestará o zítřek. A každé milé setkání, každý rozhovor a zábava, každý výlet a každé potěšení, všechno krásné a osvěžující, čím nás tento den obdaří, to vše by mělo spočívat na Božím pokoji.

Nemáme už vlastně vůbec neděle, že ano? Poněvadž neumíme odpočívat! O nedělích pokračujeme ve shonu všedních dnů, pouze že nespěcháme za prací, ale za pozitivy. Stejný shluk, stejný shon. A přitom lze vyčíst z prázdných nebo chytivých obličejů, jak je to vše prázdné. Bude to však strašné, až nebudou neděle. Ne nadarmo zapsal Bůh toto přikázání lidem tak hluboko do srdcí. Bez neděle duše bídne hyne. Neděle ji chrání s dáva jí sílu. Neděle je duši tím, čím vzduch plicím. Musíme ji opět udělat místo v našem životě. Musíme ji oprostít od vši práce. Nesmíme si namlouvat, že to či ono je ještě dovoleno. Ne, naším nejlepším dílem by mělo být učinit neděli opravdu volnou. Připravít pokud možno co nejvíce dopředu, by všechno bylo čisté a veselé a vyzdobené. Upravené pokoje, čistá okna, čerstvá kytice na stole, upravený oděv i celý člověk.

A pak opravdu odpočívat. Ne honit se, ani ne při zábavě; uvolnit tělo i duši. To je třeba se učit, poněvadž už jsme na to zapomněli. Naučit se setrvat, zůstat klidným, tiše zůstat stát v přítomnosti. Zahloubat se do krásné knihy - máš nějakou takovou sváteční knihu na neděli připravenou? Zahledět se na krásný obraz, užívat krásné vycházky. Žádnou divokou jízdu; nedělní projížďka má být klidná, tichá, i když nás vede daleko do krajiny. Udělat radost jiným... Přemýšlej, jak uspořádat neděli, aby se opravdu stala dnem dítek Božích. Dnem, jímž proniká ráj i do našich časů.

Potom můžeme zkusit přenést neděli i do pracovních dnů. Pokusme se najít chvíli ticha, třebas ráno, nebo večer, před modlitbou... Každé krátké vnitřní zastavení v průběhu dne je jako „neděle“, uprostřed všední práce. Tak si pomalu získáme sílu klidu, sílu mlčení, utišení a zpřítomnění. A tak budeme pronikat stále dál do království opravdového žití, do království duše. A na základě toho dokážeme vytvořit i ve světě věci lepší a pevnější, než by to svedly tisíce vzrušujících reforem.

Přeložil J.F.V.

Sborník o velkém Evropanu

Bestsellerem na předvánočním německém knižním trhu se stala neobvyklá kniha, sborník o více než 600 stranách velkého formátu. Toto dílo uspořádali Henry Kissinger, prof. Karl Carstens, bývalý prezident Spolkové republiky a prof. Golo Mann. Kniha má prostý titul **Franz Josef Strauss**. S podtitulem: *Erkenntnis. Standpunkte. Ausblicke. - Poznání. Stanoviska. Výhledy.*

Je to sborník k 70. narozeninám tohoto velkého Evropana a politika. Úvod ke knize napsal prezident USA Ronald Reagan. Význam této politicko - esejistické knihy svým hlubokým analytickým ponorem daleko přesahuje německé či evropské hranice. Je to kniha, ve které - přes pluraltitu názorů - nacházíme symbiózu současného západního demokratického světového názoru. Do knihy přispělo více než 50 státnických, vědeckých, uměleckých i církevních osobností. Vedle Straussových přátel i jeho dřívější političtí odpůrci přispěli bohatě do tohoto sborníku, takže máme v rukou analytické dílo, které ve svém závěrečném resumé je integrální syntézou filosofických, historických, kulturních a myšlenkových proudů dneška. Kniha ve vynikající grafické úpravě s řadou fotografií a bohatého poznámkového aparátu vydal známý mnichovský nakladatelský dům Bruckmann.

Kniha je rozdělena do šesti kapitol a samostatného studijního dodatku, který vedle biografie obsahuje přehled odborných a politických publikací dr. Strausse. Do roku 1985 vydal Strauss 14 odborných a politicko - esejistických knih. Škoda, že v tomto přehledu nejsou uvedeny překlady Straussových knih do cizích jazyků.

První část tvoří předmluva vydavatelů a úvod presidenta Reagana. Druhá část je věnována osobním setkáním a vzpomínkám na Strausse a rozboru jeho díla. Z této části bych chtěl především vyzvednout příspěvek presidenta republiky Senegal - státníka a básníka Leopolda Sadera Senghora. V třetí části nazvané *Kořeny křesťansko - sociální nauky* dominují příspěvky kardinála Friedricha Wetterera a evangelicko - luterského biskupa dr. Johannese Hanselmann. Další část knihy, která je věnována dějinám Bavorska a Bavorsku dneška, je zajímavá analýza situace současného umění z pera generálního intendanta Bavorského státního di-

vadla, především opery mnichovského Národního divadla. V další části věnované německé a evropské politice dominují příspěvky presidentů dr. Richarda Weizsäckra a prof. Carstense a především Straussových přátel prof. Golo Manna, a prof. Karl Schillera.

K nejzajímavějším oddílům celé knihy patří nejrozsáhlejší část nazvaná „*Frieden in Freiheit - Europas Auftrag für die Welt*“ (*Mír ve svobodě - Poslání Evropy ve světě*). A zde nacházíme i otázky a problémy východní Evropy a světového komunismu. Dominují zde příspěvky Margaret Thatcherové o otázkách moderní demokracie, italského bývalého presidenta Alessandra Pertiniho o Evropě jako garantu svobody, dále presidenta José Napoleona Duarta o povinnosti chránit vymoženosti demokracie a příspěvek egyptského presidenta

Mubaraka o německo - egyptských vztazích, napsaný vysokou kulturou slova. Izraelský premiér Šimon Peres nazval svůj příspěvek: Franz Josef Strauss a Blízký východ. Závěrečná část má název *Begeggnugen - Setkání* a má opět osobní charakter a dominují zde příspěvky bývalého presidenta Waltera Schella, Jacquese Chiraca, Bruno Kreiského, Helmuta Schmidta a Silvia Mag-nago.

Kniha je bohatým kaleidoskopem myšlenkových proudů, filosofických spekulací a vřelého osobního přátelství. K některým příspěvkům se čtenář musí několikrát vracet, aby plně pochopil myšlenky, které prolomují prostor a čas evropských dějin do vertikály božské prozřetelnosti, kterou vždy věřící křesťan Strauss hluboce respektoval.

Antonín Kratochvíl

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

K · H
Auto
Repair

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * duchodcům je po správce na přání doručíme osobně

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování
v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich
příbuzných z Československa,
tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům
je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

Skupinové odlety do Československa 1986:
18. září.

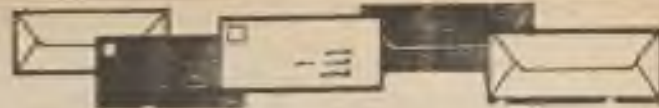

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

DOPISY našich čtenářů

Lima - Peru

Jižní Amerika

Milý Otče Vojtěchu,
vážený krajané a čtenáři Hlasu
národa.

Vděčnost mě nutí, abych se
Vám zase jednou ozval a také
Vám napsal, co se u nás pod tou
novou demokratickou vládou
děje.

Na prvním místě Vám, Otče,
vyslovuji srdečné Pán Bůh zap-
lat' za Hlas národa, který mi
letos dochází téměř pravidelně.
Vedle římského Nového Života
navíc nemám čas - jsou to jediné
noviny, které mne spojují s rod-
nou vlastí a s celou rodinou
čtenářů H.N. Velice poutavý je
životopis našeho salesiánského
kardinála Štěpána Trochty. V
roce 1926 jsem měl štěstí setkat
a seznámit se s ním osobně v
Itálii na Valsállice, kde studoval
tehdy filosofii.

Zde v Peru máme letos celou
řadu náboženských oslav, pro-
tože přelom 16. a 17. století je
možno nazvat stoletím
peruánských svatých, jejichž
jubilea si letos církev v Peru
připomíná. Před 400 lety se
narodila sv. Růžena z Limy
(1586-1617). Arcibiskupem v
Lima byl tehdy sv. Toribio de
Mogrovejo (1538-1606), pak tu
žil svatě prostý františkán sv.
Francisco Solano (1549-1610),
dva dominikánští bratři - čer-
noch sv. Martin de Porras (1579-
1639) a sv. Jan Masias (1585-
1645) a ještě také blahoslavený
Francisco Camacho (1629-
1698). Jak sv. Růžena tak sv.
Martin de Porras se narodili v
Limě. Ostatní do Peru přišli z
jiných zemí, ale v Peru pracovali
a svatě žili. Proto se náš limský
pan kardinál rozhodl konat v
Limě velkou misií pro obrodu
víry a odstranění té nejkřik-
lavější chudoby. Doufejme, že s
Boží pomocí to lidem přinese
mnoho duchovního dobra.

I v našem kostele budeme mít
nový mramorový oltář, zas-
věcený sv. Růženě. Sběrka na
ten účel mezi osadníky byla
neočekávaně štědrá.

Ani možná nevíte, že v Peru
existuje také řeholní kon-
gregace sester Pražského
Jezulátka („Niño de Praga“),
které se věnují výchově dětí.
Založila je jedna učitelka právě
před 50 roky (1936), a dnes už
mají v zemi několik ústavů.

Ted' trochu něco o našem
Peru.

Peru mělo do r. 1935 jen 10
diecézí, 9 biskupů a jednoho ar-
cibiskupa. Dnes už má 1 kar-
dinála, 6 arcibiskupů, 13 bis-
kupů, 8 apoštolských vikariátů a
13 samosprávných prelatur; v
témže roce 1935 zde pracovalo
16 různých řeholí, a dnes jich tu
pracuje už 69, spočteme-li
mužské a ženské řády i kon-
gregace dohromady. Ovšem,
Peru také roste hrozně rychle
demograficky, až z toho jde
strach. Ještě v r. 1950 mělo Peru
jen 8 milionů 600 tisíc obyvatel,
a dnes už jich má mít 20 milionů
z nichž už celá 1/3 žije ve Velké
Limě: přes 6 milionů, pro něž
nelze ani tak rychle stavět
příbytky, zavést vodovod,
kanalizaci a nalézt práci.

Ani naše dosavadní zeměděl-
ství tolik lidí neživí. Dříve byl
nadbytek cukru, dnes se dováží.
Stejně tomu je s obilím, s
kukuřicí, se zemáky a s cibulí.
Tu dovážíme z Čile, brambory z
Francie, kukuřici na výkrm
kuřat kupujeme u Vás v USA a
kuřaty živíme SSSR a splácíme
mu tak náš dluh za autobusy vyr-
obené v Československu. Důlní
produkce nevyváží, protože
ceny kovových rud i uhlí klesly
na mezinárodním trhu, a tak 17
dolů bylo dokonce zavřeno,
protože výtěžek nestačil ani na
platy dělníků. Dost dobře si na
tom stojí dnes ocelářský a
kovodělný průmysl, jenomže na
jak dlouho? Mezinárodní kon-
kurence tlačí ceny dolů, a tak
japonské a jiné cizí výrobky jsou
lacnější než naše a jejich prodej
se stává stále obtížnější. Us-
pokojivě je na tom dnes
peruánský textilní průmysl,
jenomže vyvážíme jen 20 %
jeho výrobků a 80 % jich züs-

tává doma k místní spotřebě.
Přesto všechno jsme však zatím
na tom lépe než naše sousední
státy. A půjde-li opět nahoru
cena nafty, pomůže to
peruánskému hospodářství
také.

Nedávná vzpoura vězňů

Zprávy, které o ní přinesly
cizí časopisy, byly o 50 % pře-
hnané. Žádných 500 mrtvých tu
nebylo, ale jen 250. Většinu
těch guerilových zbojníků mar-
xistického hnutí s čínským
nádechem „Sendero luminoso“
(Světelná či osvětlená stezka) -
uvěznila už předešlá vojenská
vláda ve vězení Lurigancho na
ostrově San Lorenzo. Už od r.
1982 si tam ti vězňové - násilníci
dělali pomalu co chtěli. Do-
konce se tam školili záškodnické
jednotky guerilů a plánovaly se
tam sabotážní akce s cílem
položit hospodářství země na
znak, udělat v Peru naprostý
zmatek a donutit tak vládu k
útlaku, aby se revolučně dostali
k totalitní diktatuře komunisté.
S nastolením demokraticky
zvolené vlády strany APRA,
guerilové slibovali a nový presi-
dent jim věřil, že vbrzku složí
zbraně, ale guerilové vyložené
lhalí. Dnes „Senderisté“ bojují
zuřivě dále i proti „apristům“.
Už při loňské vzpouře věz-
něných guerilů jich 30 uhořelo,
a bylo to jejich vlastní vinou.
Podpálili slavníky, stolky a vše,
co bylo hořlavého, a pak ve vzn-
iklém zmatku samozřejmě
uhořeli. Nové vládě to mohlo
otevřít oči a na počátku roku
1986 mohla dát nebezpečné
vězně převést do nově
zbudované trestnice.

Tehdy o její existenci vězňové
ani ještě nevěděli. Když je pak
později na jaře vláda chtěla do
této trestnice přestěhovat, věz-
ňové prohlásili, že za žádnou
cenu tam nepůjdou. Raději, že
prý podstoupí smrt než aby šli
do moderní věznice, kde jsou asi
všelijaké nové vynálezy na přís-
nější dohled. A tak, aby
nucenému přestěhování pře-
dešli, mužští vězni v Lurigancho
a vězněné ženy ze Santa Bar-
bara na ostrově San Lorenzo se
současně zbourili 18. června
1986. Bylo vidět, že vše bylo
připraveno, a že vězňové počí-
tali s pomocí guerilů z venku.
Veškeré jednání s vězni bylo
nemožné. Vláda proto povolala
vojsko, aby udělalo pořádek.
Velitel žádal, aby se podrobili,
ale odpověď byla: lépe zemřít
nežli se vzdát. Námořníci tedy
bombardovali „salón azul“, kde
bylo asi 150 trestanců, většina
členů „Sendero luminoso“. V

Lurigancho se zdá, že bylo pře-
náhlení, které se vyšetřuje, ale
je nutné uvážit, že je mnoho
policistů mrtvých vinou trestan-
ců - vrahů. Ještě loňského roku
ministr spravedlnosti řekl, že v
boji proti guerilům bylo zabito
350 vojáků a policistů, 5-6 tisíc
nevinných venkovanů a škody
přes dva biliony solů. Letošního
roku je vidět, že guerilové Sen-
dero se blíží ku konci. Reforma
zemědělství a větší vojenská oc-
hrana dávají naději na lepší
časy. Republika bude rozdělena
na 7 krajů samostatných, asi
jako v Argentině nebo v USA;
letošního roku se počne se
třemi, ostatní budou v 18
měsících. 28. července prezident
v parlamentě podal zprávu, co
udělala jeho vláda za první rok.
Letos nebude devalvace, vydá
se méně na válečný materiál,
větší podpora se poskytne ze-
mědělství a na nová pracovní
místa nezaměstnaným. Řeč,
která trvala 2 hodiny a 40 minut,
je chválená většinou občanů a
ukončil ji výzvou: „Všichni
budeme spojení proti
terorismu, a každý at' pomáhá
podle možnosti; kdo je učený,
at' vyučuje, kdo málo zná, at' se
učí, je-li řemeslník, at' jeho vý-
robky jsou lepší, je-li rolník, at'
místo 100 brázd vyorá 110, a je-
li politik, at' pochopí a má
trpělivost. Jen tak budeme moci
vybudovat republiku národní a
lidovou. Doufejme, že Pán Bůh
nám pomůže a druhý rok vlády
bude lepší.“

Důstojný Otče, srdečně Vás a
čtenáře H.N. zdraví a při mši
svatě pamatuje Vám vděčný

J. Soukup, SDB

Milý Otče Soukupe,

děkuji Vám za Váš zajímavý
dopis i jménem našich čtenářů,
protože takové svědecké zprávy
přímo „z fronty“ je živě
zajímají. Je dobře, že jste ve
svém dopise připomněl i ten
nedodržení slib marxistických
guerilů o složení zbraní. Naši
levicově liberální novináři také s
tvrdošíjnou naivností píšou o
tom, že „kdyby se proti marxis-
tickým guerilům v Nikaragui, v
El Salvadoru, v Bolívii, v An-
gole, v Mozambiku, v
Jihozápadní Africe a všude
jinde nebojovale, byli by jako
beránci hodní. Snažili by se prý
pokojně kandidovat v demok-
ratických volbách, a po získání
svých volebních mandátů by v
demokratickém parlamentu jen
pocitivě usilovali o spravedlivé
sociální zákonodárství.“ - Jaká
naivita! - Původní chyba je
ovšem u bývalých či někde ještě

i současných zbedněných
držitelů moci, kteří se zavčas
neprobudili a nesnažili se ve
svých zemích vytvořit slušné
zámožnou a spokojenou střední
třídou obyvatel. Ted', když už
jsou levicové guerilové v růz-
ných zemích pod vlivem Castra
a Moskvy organizovaní a v
guerilových sabotážích vycvi-
čení, nezbyvá - ani jakž-takž
svobodně zvoleným vládám
těchto zemí, než guerily roz-
prášit, vyhrát nad nimi a záro-
veň se pustit do potřebných hos-
podářských a sociálních reforem
všude, kde je toho třeba. Jak
pan kardinál Trochta, kterého
vzpomínáte, tak pan kardinál
Beran, kteří komunisty z vlastní
zkušenosti dobře znali, stále
nám připomínali: „Jo, komunis-
mus je uzákoněná a policií to-
tálně hlídaná lež. I když jsme ve
vězení poznali některé idealis-
tické komunisty, byli i oni sami
nakonec znechuceni mašinérií
systému, který je drtil.“ - O
tom, že by v Afghanistanu ob-
ránci svobody nebojovale,
kdyby je Moskva neokupovala a
nesnažila se jim vnútit svůj
komunistický systém, o tom už
naši američtí liberální novináři
nemluví.

Bud'te hodně zdrav, a zase se
nám ozvěte.

Váš Fr. Vojtěch

Josef Fasura:

Misionářem v Bolívii

Zde jsou úryvky z několika
dopisů, které do Říma poslal P.
Josef Fasura, náš krajan - misio-
nář v bolivijské diecézi
Cochabamba. P. Fasura, kněz
brněnské diecéze tam pracuje
už pět let. Z vlasti odešel, aby
šel do misií.

Bolívie se svými pěti miliony
obyvatel, z velké většiny in-
diánského původu nebo míšen-
ců, patří k nejchudším
latinskoamerickým zemím, a to
jak po stránce materiální, tak i
duchovní: 99 % obyvatelstva se
hlásí ke katolické církvi, ale
přímo katastrofální nedostatek
kněží - mezi těmi 500, kteří tam
pracují, by se domácí dali
spočítat na prstech - vede k nap-
rosté neznalosti pravdy víry,
pověřivosti a úpadku mravů.
Diecéze Cochabamba, tak jako
celá Bolívie, se rozkládá od vel-
ehor až po tropické pralesy.
Právě vzdálenosti a různost
polohy jsou pro misionáře nej-
větší zkouškou.

Díky Bohu, hned na začátku
svého pobytu v Bolívii jsem
se setkal s dobrým knězem,
který mě neustále vybízel,

**STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.**

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Ra-
kouska. — Žádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1848

abych se konfrontoval s odlišným způsobem myšlení v zemi neznámé kultury. Nám cizincům zpočátku všechno připadá divné a všechno bychom chtěli měnit podle vlastních představ. Na území diecéze, v níž pracuji, se mluví přinejmenším třemi jazyky. A na území mé farnosti je to ještě složitější. Když Inkové před staletími obsadili zemi, vypudili původní obyvatelstvo Aymarů do téměř neobyvatelných vrcholů hor. Nižší polohy obsadili Kečuové, věrní poddaní Inků. Rychle jsem se naučil číst v jazyce kečuá, zato dělám malé pokroky v řeči aymara. A přitom nejlepší křesťanské osady jsem našel právě mezi Aymary, kteří přímo obléhají kněze s přáním, aby se mohli vyzpovídat.

Není dobré dívat se na Jihoameričany shora, zvláště ne pro nás Čechy, protože podle španělského naučného slovníku Čech, „Bohemio“, obyvatel Bohemie, je charakterizován takto: život povaleče a tuláka, jaký vedou někteří umělci...Není divu, že se na nás Čechy v Bolívii dívají jako na bohémy či cikány. Stejně jako zase se tamním lidem nelíbí, když jim říkáme Indiáni, protože to má stejně hanlivý výraz. Není tedy divu, že si českou hudbu dokonale pletou s cikánskou.

Říká se, že Čech všude nratra má...I já jsem našel v Bolívii řadu Čechů. Jeden náš krajan mě nadšeně doprovodil do mé farnosti jako lékař. Doprovázel mě na namáhavých cestách, ale pak se těžce roznemohl a už nemůže dál pokračovat, i když mu nechybí dobrá vůle. Jiný krajan mi vyrobil pořádný cep na mláčení obilí. První cep v Bolívii. Zprvu jej nikdo nechtěl vzít do ruky, protože „my mlátíme pružným klackem“, bránili se nedůvěřivě. Teprve po delším užívání začali oceňovat snadný úder cepem. Několik krajanů se sem dostalo s Bat'ou a jeho továrnami na obuv; v druhé generaci se však už nepovažují za Čechy. Také se tu v Bolívii prodává mnoho motocyklů Jawa 350. Jako každá technika i ony jsou podrobeny kritice a konkurenci. Čechy jsou v Bolívii přítomné snad nejvíce ve jménech českých světců. Když jsem v dřívější farnosti šel do kostela, už pravidelně čekával u kostelních vrat místní občan...don Venceslao. Kvůli sv. Váslavovi se považoval za mého příbuzného. Přivítal mě vždycky širokým úsměvem od ucha k uchu. Podobně i ve městě stařenka ... doña Ludmila. Poprvé z mých úst slyšela správnou výslovnost svého jména.

kteří se jí velice líbí. Jenom naši společní svatí překonávají cizotu bez dlouhých diskusí. Jak se sem dostali? Že by památka na nějakého misionáře od nás, třeba ještě z dob redukcí? Opravdu zde někteří byli.

Na přání biskupa jsem odešel z venkova do města a dva roky jsem pobyl v malém semináři. Pak jsem si ale řekl, že misionář nepřichází z Evropy do Bolívie, aby působil v městě, kde je více méně dostatek kněží. Zažádal jsem tedy o opuštěnou farnost v Cocapate. Dřívější farář, misionář z Německa, tam vykonával mnoho práce pro Boží království. Po třinácti letech apoštolátu, obětí a strádání se těžce roznemohl. Už nemohl snášet obtíže stálého cestování a tak odešel do jiné farnosti, blíže městu. Tak jsem šel na jeho místo. Náš dobrý pan biskup, Ital, salesián mons. Gennaro Prata mi z vlastní iniciativy koupil auto a dal své pozhnání na cestu. Nakoupil jsem pytel mouky, zásobu chleba na čtrnáct dní, dvě slepice a kohouta vypravil se do farnosti. V Cocapate se nedostane nic koupit a častokrát není ani co jíst.

U Tawa Cruz - Čtyř křížů jsem zastavil auto. Poprvé jsem se rozhlédl po své farnosti. Má nějakých 7,000 km², je to nejrozsáhlejší farnost v diecézi. Do třetiny cesty do Cocapaty vede něco jako lepší polní cesta u nás. V horských polohách překvapí prudká sněhová vánice nebo ledovice, v nížině si zase třeba dávat pozor na kluzkou hlínu. Větší část cesty vede nad hlubokým říčním údolím, nad divokou roklí. Napravo se zvedají zasněžené velehory departmentu La Paz, až nad 6,000 metrů. Vpředu klesají hory do zamlžených subtropických strání a ještě dál do tropických pralesů departmentu Beni. Tam někde se před několika lety usídlil kmen indiánů Trinitarů; s úžasnou urputností hledají ztracenou zaslíbenou zemi, redukce, které zde před 300 léty založili jezuité a které pak zničila chamtivost kolonizátorů spolu s nenávistí nepřátel Krista. Větší část mé farnosti je pokryta neobydlenými pralesy. Kdo do nich vstoupí, těžko nachází cestu zpět. A pak je tam nebezpečí na každém kroku. Stačí, když se hejno divokých včel snese na mulu a ubodá ji k smrti. A to je zde jediný dopravní prostředek.

Bolivijský misionář je rád, když může jednou či dvakrát do roka navštívit všechny roztroušené obce svých věřících. Když jsem jednou večer unaven prací a cestováním uléhal v jedné 'takové' štaci ke spánku;

vstoupili do chýše ještě mlčenliví muži. Podle svého zvyku a bez pozvání se posadili a pozorovali uléhajícího kněze. Potom jeden začal vyprávět: „Byl jsem opilcem, ale přesto jsem se chtěl spasit. Trochu jsem se spasil u evangeliků, když přišli, ale nyní chci být katolíkem.“ Do chýše vstoupil i starosta obce s dekami, tvrdými jak těžké plechy. Člověk se v nich nikdy pořádně nezahřeje. S otcovskou péčí balí svého faráře do dek, protože v noci bude zima. „Ještě nikdy k nám do obce nepřišel kněz“, říká mi. „Nejsem zde naposledy, ale poprvé“, říkám mu. - V jedné obci slouží a obětují d'áblu. Skutečně d'áblu. Boha neznají. Asi deset roků k nim nepřišel žádný kněz. Obětují d'áblu zvířata, aby měli štěstí při hledání zlata. Někdo se dře a nic nenajde, jiný má štěstí a bez námahy objeví dost zlatého prášku.

Ne všude mě lidé přijmou jako v oné obci. V jedné obci, která bývala samostatnou farností, si žádali kněze. Ohlásil jsem tedy svou návštěvu naším katolickým rozhlasem a vyrazil na dlouhou a krkolomnou cestu. Zbytečně. Nepřišel nikdo. Mnohdy chtějí kněze jen proto, aby jim pomohl v jejich hospodářských obtížích.

Za těch pár let, co jsem tady, jsem prožil nejhezčí vánoční svátky mezi Aymary. Pozvali katolíky ze sousedních obcí, zabili několik oveček a připravili jídlo pro všechny. Tři dni jsme společně slavili Narození Páně. Půlnoční byla ve školní třídě. Lavice i stolky pro děti jsou z balvanů a plochých kamenů, spleené blátem. Až do půlnoci jsem vyprávěl příběhy z biblických dějin, pokud měly vztah k vánocům, střídaly se modlitby a zpěv. Předtím celé odpoledne čekali ve frontě na osobní svatou zpověď. Při mých skrovných znalostech jejich jazyka to byla pro mne pořádná fuška. Po půlnoční mši svaté v tichu adorovali svátostného Spasitele. Monstrancí nám byla konsekrovaná hostie v chlebové skřínce nad kalichem. Tato tichá adorace byla pro naše Aymary vrcholem jejich zbožnosti. Nejsou upovídání, žijí stále o samotě a mlčení a ticho má pro ně hluboký význam. Dlouho se nemohli rozejít. Ale ráno ještě za svítání už vstávali a začínali den po svém způsobu, mohutným zpěvem. Neodradil je ani mrazivý vítr. A pak jsme se zase sešli v naší „kapli“, ke zpěvu, četbě biblických dějin a modlitbě. Tři dny a tři noci.

Popravdě řečeno, nevěděl jsem, co je to bída, pokud jsem neviděl zdejší chatrče a jejich

vnitřní vybavení. Aymarové staví své chýše z kamenů, z nich vytvoří kruhovou zídku o průměru dvou metrů a přikryjí travou. Spávají na lamích kožešinách, v těch šatech, ve kterých chodí během dne. Při zdejším studeném větru je těžko ohřát jídlo a tak je většinou všechno polostudené. A kdo by se mohl v takové zimě umývat? A je prý to velmi nezdravé, říkají Aymarové. Není snadné v ledové vodě vyprat prádlo. Zato v létě i v zimě můžeme vidět polonahé děti, jak bosky běhají v dešti, blátě i sněhu, vždycky se „svíčkou“ pod nosem.

Kam nepřichází kněz, kam nepřichází Ježíš, tam vstupuje jiný pán, kterého je těžké se zbavit - otec lži. Bez kontaktu s církví a s knězem, lidé nedovedou čerpat pomoc ze své víry. Jsou také dobré horlivé obce katolíků, kteří se dovedou každou neděli sejít i bez kněze ke společné četbě Písma, k modlitbě a zpěvu. Cesta do takové obce je pro mne vždycky spojena s nebezpečím a se škodou, jako by mi někdo chtěl vši mocí zabránit, abych tam šel a nechal věřící samy o sobě.

Jak žiji na faře v Cocapate? Lidé rádi přijmou pozvání přijít na faru. Jsme pak spolu celý den ve styku. Společně jíme, pracujeme a scházíme se na výuku katechismu. Tuto náboženskou výuku spojujeme i s výukou technickou. Mám právě na faře mladého kováře, který učí chlapce spravovat a vyrábět svépomocí zemědělské nářadí. Před třemi týdny jsem tu měl z města jednu paní, která učila zdejší ženy vařit, šít a plést.

Slepice, které jsem si na začátku přivezl, nesnesly ani jedno vajíčko a brzy uhynuly. Kohout taky. Těžko jsem si zvykal na zdejší studené vlhké počasí, ale už jsem si zvykl a nerad bych odcházel. Začínal jsem téměř z ničeho. Připadá mi to teď neuvěřitelné, že jsem mohl začít bez groše, odkázán jen na dobrou vůli jednotlivců. Nyní se pomalu, ale jistě rozvíjejí naše možnosti. Říkám „naše“, protože na faře nejsem sám. Minulý týden přišel z města jeden mladý muž s celou rodinou, bude se věnovat sociální práci a manželka bude vařit i pro účastníky kurzů, které se tu budou konat s centrem na faře. Je to pro nás i finanční zátěž, abychom jim dali něco jíst. Obec nám dala k dispozici asi jeden hektar půdy a přislíbila pozemek i v teplejším údolí - naši campesinos tak vidí prakticky trochu dobře fungující a organizované hospodaření.

Misionář prostě aby byl všem...aby...měl...nejméně...dar

bilokace, být současně na dvou místech, jak to měli někteří svatí, a k tomu desatero ruk. Farníci přicházejí za mnou v každé záležitosti. Mám vyměřovat pole, psát žádosti, bez mého dohledu nemůže fungovat obecní dílna. Mám zvat odborníky a lékaře na poradu, poskytovat jim nocleh a jídlo, hledat léky, vozit nemocné do města do nemocnice. Potřebovali bychom malou nemocničku, tak pro tři-pět lůžek, tady, aby naši farníci nepřicházeli v městě na mizinu. Před měsícem mě valná hromada v obci požádala, abych se ujal obecního generátoru na naftový motor. Přinesli mi staré nepoužitelné rádio, abych je spravil. Obec nemá žádné spojení se světem. Jsem nucen úporně šetřit - víc než Indiáni, abych vůbec mohl tady pracovat. Naši campesinos mají nešťastnou vlasť: polámou všechno, co vezmou do ruky. Ještě horší je, když se potřebné součástky a jiné věci ztrácejí, ale to je i ve vlasti nevyčísitelná nemoc.

Přesto přese vše jsem tu rád a jsem velký optimista. Není potřebí mnoho hovořit o starostech, zklamáních a bolestech, které nám den přináší; vždyť, jak říká Písmo, dost má den na své lopotě. Každý z nás je zná a musí se s nimi potýkat. Já se tu naučil oceňovat životní zkušenost anglického spisovatele G. K. Chestertona: Před smrtí si kladl otázku, co bylo vlastně v jeho životě důležité. Nakonec považoval za důležité jedno: jak přijímáme svůj život, zda se trpně podrobujeme nutnosti, anebo ho přijímáme s vděčností. Je k tomu nutný opakovaný úder vůle, aby si člověk zvykal děkovat i za nepříjemné věci. Kristus Pán dokázal sloužit svou první a poslední „eucharistií“, díkyvdání nebeskému Otci ještě několik hodin před zatčením, ponížením a smrtí. Nedovedu si představit, jaký bych měl užitek ze své mše svaté, kdybych si více stěžoval, než děkoval. Moc si přeji, aby moji farníci měli užitek z nejsvětější oběti, kterou pro ně sloužím, aby na ni přicházeli a aby i oni dokázali děkovat za každý den. Přál bych si, aby se jejich život stal díkyvdáním a ne nařkááním, anebo nenávistí. Dej nám, Pane, myšlenky vděčnosti!

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

St. John's. — Na ostrově Sri Lanka, bývalém Ceyloně, žijí dvě hlavní skupiny obyvatel: Sighalové, kteří tvoří většinu z tamních 15 milionů lidí, a Tamilové, tvořící menšinu. Tamilové si stěžují na diskriminaci a pronásledování ze strany Sighalů, a proto vedou proti nim guerilovou válku za nezávislost území, na kterém žijí. V posledních třech letech otevřeného boje obou národnostních skupin už asi 160 tisíc Tamilů uprchlo ze své části ostrova, a to většinou do Indie, kde bydlí jejich pokrevní příbuzní na jihu země, počtem asi 50 milionů. Prchají však také do jiných zemí. V Kanadě např. jich už žije asi 1,800. Letošního 12. srpna přistály v přístavu St. John's na Newfoundlandu dva čluny se 152 uprchlíky ze Sri Lanky: „neznámá“ oceánská loď, která je přivezla ke kanadskému pobřeží, zmizela. Osazenci člunů tvrdili, že každý zaplatil neznámé lodi 3 až 5 tisíc dolarů za přepravu: jejich cesta trvala celý měsíc. Kanadské imigrační úřady se nyní zabývají jejich případy: asi do roka má být rozhodnuto, kdo z těchto uprchlíků bude moci zůstat v Kanadě a kdo ne. Někteří už požádali o politický azyl, pro-

tože se obávají pronásledování ve své zemi.

● ● ●
Bagdád. — Dne 12. srpna irácké bombardéry napadly irácký ostrov Sirri, ležící při vchodu do Perského zálivu, který v přítomnosti slouží za hlavní přístav pro vývoz iráckého zemního oleje. Ostrov Kharg, ležící více na severu, dříve hlavní irácký olejářský přístav, byl snadno na dosah iráckých letadel a často byl terčem iráckých náletů. Ostrov Sirri, vzdálený 600 mil od nejbližší irácké letecké základny, ležel mimo dosah iráckých letadel. Nyní Irák poprvé dokázal, že má po ruce letadla, schopná zasáhnout i tento vzdálený ostrov. - Několik hodin před tímto náletem Irán vyslal jednu dálkovou střelu na hlavní město Iráku Bagdád. Učinil to poprvé po 13 měsíční přestávce; zároveň prohlásil, že nyní bude svými dálkovými střelami soustavně ničit irácké vojenské základny, průmyslové oblasti a ekonomicky důležitá ústředí, protože Irák nyní útočí na civilní a průmyslové cíle v Iránu. Podle zprávy irácké vlády irácká dálková střela způsobila jen nepatrné škody, avšak podle zprávy z Teheránu zničila velkou rafinerii nafty na předměstí

LETEM

SVĚTEM

čtyřmilionového Bagdádu. Irán také stále ostřeluje z děl irácký milionový přístav Basra při Perském zálivu; podle irácké zprávy jen v minulém týdnu přitom zahynulo či bylo zraněno na sto civilistů. - Při tomto bombardování ostrova Sirri, o rozloze šesti čtverečních mil, byly také zasaženy tři velké cisternové lodi, které tam kotvily pro náklad oleje: jedna řecká, jedna hongkongská a jedna irácká.

● ● ●
Durban. — Jihoafrický prezident P. W. Botha prohlásil 12. srpna ve své řeči k 2000 delegátům své Národní strany kongresu, že jihoafrická vláda je ochotna přijmout černochoy do vysokého vládního poradního sboru, bude-li to přáním většiny bělošských voličů, že však nikdy nepřipustí, aby se cizina vměšovala do vnitřních jihoafrických problémů a vnucovala Jižní Africe způsob, jímž by měla řešit své problémy vztahů ras.

I když JAR očekává politické a ekonomické sankce ze strany cizích zemí, nahrávajících Moskvě a mezinárodnímu komunismu, bude nadále hájit svou svobodu, spravedlnost a pořádek; sankce ciziny nejen přežije, nýbrž z nich prý vyjde ještě silnější. Své počínání odůvodňuje vláda v Pretorii znalostí poměrů, potřebnou rozvahou a znalostí cílů mezinárodního komunismu. Jen těžko chápe levicově orchestrované spiknutí proti jejich spořádané a hospodářsky prosperující zemi, která se poctivě snaží vyřešit svůj rasový problém, ale nehodlá vyjednávat s násilnickou složkou Afrického levicového kongresu, financovaného po desetiletí Moskvou. Premiér Botha konečně také vyslovil údiv nad tím, proč se US senátor E. Kennedy nepohoršuje nad tím, že v SSSR musí mít dodnes sovětští občané vnitrozemské pasy, aby mohli cestovat z místa na místo, zatímco JAR je pro černochoy už zrušila, a proč jako křesťan neusiluje v US senátě o ekonomickou blokádu komunistických zemí, kde jsou věřící angažovaní křesťané diskriminováni daleko tvrději, než barevní v JAR jen proto, že nejsou rudí!

● ● ●
Washington. — Mexický prezident Miguel de la Madrid byl ve Washingtoně na státní návštěvě. Dne 12. srpna US senátor Dennis De Concini jej požádal, aby osobně vyšetřil tvrzení, že guvernér mexického státu

Sinalva a bývalý guvernér státu Sonora, hraničící se státem New Mexico, se činně účastní ilegálního obchodu s omamnými drogami do USA. Dokonce se mají na témž obchodě také podílet i členové mexické federální policie. De Concini předal de la Madridovi konkrétní informace o zúčastněných osobách, o místech a farmách, kde se tyto drogy pěstují. Mexický prezident slíbil, že osobně sám vyšetří, zakládají-li se tyto informace na pravdě. Když však týž US senátor mu začal mluvit o tom, že v Mexiku volební výsledky jsou často vládou zfalšovány, což např. minulý měsíc vyšlo najevo při volbách ve státě Chihuahua, de la Madrid řekl, že to je vnitřní mexická záležitost a odmítl o této věci dále mluvit. Ani nevzal ohled na tvrzení US senátora De Conciniho, který mu řekl, že to není pouze vnitřní mexická záležitost, nýbrž že jde o základní lidská práva. - Dne 13. srpna prezident Reagan jménem své vlády předložil prezidentu de la Madridovi plán na společný boj obou zemí proti podloudné přepravě omamných drog z Mexika do USA ve třech bodech: 1) američtí vojáci by pronásledovali s pomocí mexických vojáků a úřadů - podloudné obchodníky s drogami až na mexické území; 2) americká výzvědná letadla by v Mexiku pátrala po polích, kde se pěstují rostliny k výrobě omamných drog; 3) americké a mexické bombardéry by ničily tajná letiště v severním Mexiku, jichž podloudníci užívají pro leteckou přepravu omamných drog do USA. Mexický prezident však tento plán zamítl, jako pro Mexiko politicky nepřijatelný; Mexiko se prý nikdy nevzdá svrchovanosti nad svým územím. - Americká vláda se tedy rozhodla užít jiné strategie pro znemožnění přepravy omamných drog z Mexika do USA. Na uskutečnění tohoto plánu, který bude stát 266 milionů dolarů, se budou podílet FBI, celní úřady, imigrační služba, pobřežní stráž a úřad pro boj proti omamným drogám; bude prováděn ve státech Texas, Kalifornii, Arizoně a Novém Mexiku. Čtyři zvláštní výzvědná letadla a pět vzducholodí, vybavených radary, bude stíhat letadla, převážející drogy. Neví se však, zda tento projekt bude účinný. - Podle „pedagogické filosofie“ zastávané dnes v USA, je pro mentální rozvoj člověka škodlivé, vychovávali-li se k tomu, aby

se něčeho zřekl a něco si odmítl, i když je to pro něho škodlivé a zhoubné. Jediná přípustná cesta je prý znemožnit člověku přístup k tomu, co je škodlivé - např. pomocí „zdokonalených zámek“ a nikoliv vhodnou výchovou a sebekontrolou. V případě omamných drog by „prý škodilo“ harmonickému mentálnímu vývoji mladých lidí, kdyby se vedli k tomu, aby se sami omamných drog vyvarovali z přesvědčení, že jim jsou škodlivé na zdraví těla i duše. Jedinou přípustnou cestou prý je zdroje těchto drog zničit.

Cizí země však z politických či ekonomických důvodů, se často zdráhají v této věci Spojeným státům plně vyhovět, protože jim z toho kyne finanční prospěch. Nejhorší však na celé věci je, že v Bolívii, v Peru a jinde v Latinské Americe mají výrobu narkotik v rukou levicoví guerilové, kteří si nakupují za utržené peníze v USA zbraně, s nimiž pak bojují proti zákonným vládám - (a tím nakonec proti USA) - a zároveň Spojeným státům decimují mládež a podporují její zločinnost, aby si sehnala peníze na svou nákladnou narkomanií. Totéž bude nakonec platit i o Mexiku, kde se levicová opozice už dávno také připravuje na novou levicově orientovanou revoluci, s dobře organizovanými buňkami přímo v USA.

● ● ●
Manila. — Komunističtí rebelové ve východní provincii Misamis na filipinském ostrově Mindanao, kde za 17 leté guerilové války byly svedeny nejkrvavější boje, projeví „ochotu“ k uzavření příměří a k vyjednávání o míru s vládními pověřenci s podmínkou, že budou mít účast na vládě země. Vrchní filip. vojenský velitel gen. Fidel Ramos však prý musí do týdne oznámit, zda tento návrh na příměří přijímá; jinak komunisté opět obnoví své guerilové operace. V době tohoto příměří se filipinská armáda musí zdržet všech vojenských akcí proti guerilům.

● ● ●
Hanoj. — Asi 140 tisíc vietnamských vojáků stále obsazuje Kambodžu a udržuje v hlavním městě Phom Penhu loutkovou vládu pro-vietnamského prezidenta Heng Samrina. Nyní vietnamská vláda v Hanoji prohlásila, že do r. 1990 odvolá své vojáky, obsazující Kambodžu, protože do té doby tam prý bude všechna protivietnamská rezistence zničena.

PODAŘILO SE NÁM KOUPIIT

kolekce „ČESKÁ“ jemně broušeného křišťálového skla, BIEDERMEIER dvojitý křišťál, EGERMANN tmavo červený leptaný křišťál a jiné moderní barevné sklo z Československa. Přijďte se podívat.

Na cestě z Československa máme velkou zásilku keramiky, panenek a nových věcí, které jsme dříve neměli a sami ještě nevíme jak vypadají.

Také máme na skladě české granáty, kuchyňské potřeby, koření, byliny, čaje z Československa, pentle ke krojům, šátky na hlavu, importované cukrovinky, kuchařské knihy, panenky v čsl. krojích, české a slovenské rekordy, kazety, české knihy, učebnice a slovníky, náboženské sošky a růžence a mnohé jiné.

Martina Navrátilová: „Já jsem já“ (autobiografie světoznámé tenistky). Ilustrované, brož., \$15.00, poš. \$16.25.

Say it in Czech Phrase Book, \$3.50, poš. \$4.25.

V. Páral: Soukromá vichřice, Mladý muž a bílá velryba, \$6.75, poš. \$8.25.

Emma Jarošová: Dům u dvou skotíků (roztomilé vyprávění pro milovníky psů a jiných zvířátek), \$8.50, poš. \$10.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaplatili o 7¢ více na státní daň.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.
Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.
Přijďte se podívat, rádi Vás obsloužíme.

Obchodní

hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

Tato rezistence sestává ze tří směrů: dvou nekomunistických - (z Fronty národního osvobození vietnamského lidu o síle 9,000 bojovníků a z Národní armády prince Norodom Shihanouka se 7 - 8 tisíci ozbrojených bojovníků a z komunistických Rudých khmerů, majících ve zbrani 20 tisíc mužů. Rudí khmerové z taktických důvodů (ve snaze dosáhnout sjednocení protivietnamských rebelů) - se dočasně zřekli své komunistické nauky. Nyní všechny tyto tři skupiny vedou koordinované operace proti vietnamské armádě. Má se za to, že okupační vietnamská armáda připravuje velkou konečnou ofensivu proti rebelům. Horečně opevňuje území při hranicích s Thajskem, dobyté za loňské ofensivy, aby guerilové nemohli do Thajska uprchnout. Pak má být uvnitř země vedena vyhlazovací válka proti guerilům, rozděleným v džungli na menší skupiny. Tyto skupiny mají být postupně zničeny jedna za druhou. Byly vysloveny pochybnosti o tom, zda vietnamská armáda tohoto cíle dosáhne, protože guerilové jsou dnes silnější než byli kdy předtím. - Rudí khmerové za své hrůzovlády po odchodu Američanů v letech 1975-79, vyhladili asi třetinu ze sedmi milionů kambodžského lidu.

● ● ●
Washington. — Někteří američtí vědci se domnívají, že Sověti pracují na svém programu „Star Wars“ podle zásad které vyslovil už na začátku tohoto století Nikola Tesla, naturalizovaný Američan jugoslávského původu, „genius v oboru elektřiny“, který za druhé světové války zemřel v New Yorku. Podle Teslových teorií by bylo možno přenášet elektrickou energii, a to i ve velké síle a beze ztrát, na velké vzdálenosti, bez drátů, stejně jako je možno přenášet radiofonické vlny vyvoláním rezonance uvnitř „zemské ionosférické dutiny“ Podobně to způsobuje blesk ve frekvenci 7.68 cyklů za vteřinu. Teslovi samotnému se už v r. 1900 u Colorado Springs, Co., podařilo přenést bezdrátově elektrickou energii až do vzdálenosti 26 mil; od té doby však jeho pokus nikdy už nebyl opakován. Moderní vědci vyvodili ze zásady možnosti bezdrátového přenosu elektrické energie - (je-li správná) - i možnost zničit pomocí silných paprsků energie letadla a dálkové střely. Velká většina vědců však vyslovuje o pravdivosti Teslových domněnek vážné pochybnosti. - Pozornost malé skupiny vědců, přijímajících Teslovy zásady, bylo nedávno u-

poutána zjevem, dosvědčeným různými japonskými piloty: dne 9. dubna 1984 došlo v Sibiři - poblíž Japonska - k něčemu, co se podobalo atomickému výbuchu; v době pouhých svou minut vznikl obrovský mrak, mající „houbovou“ podobu mraku z exploze atomické bomby, vysoký 60 tisíc stop a široký 150 až 200 mil. Letci musili tímto mrakem proletět, avšak potom na jejich letadlech nebyly nalezeny žádné stopy radioaktivity. Má se za to, že se Sověti na Sibiři pokoušejí vyvolat pomocí umělého mraku rezonanci, potřebnou pro přenos energie na velké vzdálenosti v rámci svých příprav na vesmírovou válku. Americký vědec T.E. Beaden z toho vyvodil také možnost velmi destruktivní „studené exploze“: jediným výstřelem energie do dálky by bylo možno, na území širokém 150 mil, v okamžiku přeměnit všechny vojáky NATO v „kusy ledu“. - Nikdo však dosud s jistotou neví, zda tyto ideje nepatří spíše do říše snů, či do oboru „science fiction“. - Při této příležitosti se připomíná, že Teslovi příbuzní v Jugoslávii si brzo po druhé světové válce vyžádali zaslání 17 kufrů s Teslovými spisy a laboratorními přístroji, které tehdy byly uskladněny v jedné newyorské garáži. Americké úřady vyhověly této jejich žádosti už v r. 1952. Sověti si pak mohli snadno pořídit opisy Teslových spisů.

● ● ●
Lima. — Od 28. července 1985 je po 40 leté vojenské diktatuře prvním svobodně zvoleným peruánským prezidentem 37letý Alan Garcia, velmi populární kvůli své ohnivě výřečnosti; je předsedou „Lidové revoluční strany aliance“, levého křídla peruánského politického středu. Jeho vláda právě oslavila první výročí svého trvání. Garcia musí čelit dvěma závažným problémům: 1) Peru trpí velkou chudobou širokých vrstev obyvatelstva, a přitom značnými ekonomickými těžkostmi. Hrubý národní důchod „per capita“ obnáší pouze \$875. Peruánské ekonomické prob-

lémy se značně zhoršily klesnutím cen zemního oleje, předního produktu peruánského vývozu, jakož i katastrofálním suchem a katastrofálními povodněmi, k nimž došlo v posledních třech letech. 2) Komunističtí guerilové čínského zabarvení, kteří si říkají „Bojovníci Zárné stezky“, rekrutovaní na venkově i ve městech mezi peruánskou chudinou, se sabotážemi snaží úplně rozložit ekonomii země a bojují za svržení peruánské vlády. Venkované se z chudých horských krajin hromadně stěhují do měst v naději, nalézt tam snažší život, a pak tam živoří na bídných předměstích. V šestimilionovém hlavním městě Limě je pouze vnitřek čistý, výstavný a zámožný; obrovská lidnatá předměstí, chudá a špinavá, jsou snadno přístupná agitaci i akcím komunistických guerilů. Garcia a jeho strana slíbili na začátku, že přinesou zemi mír a blahobyť; po roce jejich vlády se však dnes jejich cíle zdají stejně nedosažitelnými jako byly dříve. Spolupracovníci přičítají Garciaově vládě zejména tyto klady: snížila roční inflaci ze 158 na 60 %, zvýšila minimální měsíční mzdu ze 20 na 40 dolarů, zamrzla ceny nájemného a stavebních hmot, a zvýšila protekcionální opatření zahraničního obchodu na ochranu domácího průmyslu před cizí konkurencí. Jinak však malozemědělci na venkově žijí ve stejné bídě jako dříve, 61.2 % všech dělníků je nuceno věnovat se pouličnímu obchodu, neplatí daně a sotva si vydělají na to, aby se udrželi při životě. Asi 47 % všeho stavebnictví, 60 % obchodování a 95 % veřejné dopravy tam existuje mimo proud národní ekonomie, a proto mimo vládní daňový systém. Vláda a společnosti nemohou těmito lidem poskytnout práci, a oni zase nejsou schopni ze svých skrovných výdělků daně platit. - Nedávno se prezident Garcia dopustil dvou nehorázných chyb, které mu sice zvýšily jeho popularitu u širokých peruánských vrstev,

avšak uškodily mu v cizině. Rovněž si ještě více zneprátilil komunistické rebely. Ve dnech 18.-19. června 1986 se totiž ve vězení ostrůvku Lurigancho vzbouřili tamní chovanci, převážně komunističtí guerilové Zárné stezky. President proti nim poslal armádu, aby vzpouru rozdrtila. Přitom přišlo o život asi 250 vězňů, kteří byli - z velké části bez nutnosti - vojáky „popraveni“. V zahraničí se ihned začalo ukazovat na vážné porušování lidských práv v Peru; presidentův obraz v cizině tím značně utrpěl. Do té doby byl považován za schopného vládce v kategorii zemí Třetího světa. Komunističtí guerilové se za to pomstili. V Limě vyhodili do povětří elektrická vedení, zásobující velké části města, založili požáry a nechali vybuchnout v hotelích a v restauracích bomby. Také nechali vybuchnout bombu ve vlaku s turisty, jedoucí do Machu Picchu, při čemž zahynulo 7 výletníků. - Při oslavách peruánského Dne nezávislosti a prvního výročí nové, demokraticky zvolené vlády, Garcia pronesl 2-hodinovou ohnivou řeč, plnou protiimperialistické rétoriky, která se nelíbila ani ve Washingtoně, ani vedení Mezinárodního měnového fondu, ani soukromým investorům, jejichž pomoc Peru nutně potřebuje.

Peru má veřejný zahraniční dluh ve výši 12 bilionů dolarů. Cizí investory znechtivilo Garciaovo prohlášení, silně omezující vývoz cizích měn ze země, zosřující kontrolu dovozu výrobních statků, a prohlašující, že cizí soukromé firmy, včetně olejářských podniků, musejí po dobu dvou let zanechat své výdělky v Peru a nesmějí je vyvézt. Mezinárodní měnový fond a soukromé banky znechtivilo, že na splácení cizího veřejného dluhu nesmí být věnováno více než 10 % výdělku z peruánského vývozu, a že je dovoleno splatit dluhy soukromým peněžním ústavům v cizině pouze do výše dvou

bilionů dolarů. Do 15. srpna 1986 Peru mělo splatit Mezinárodnímu měnovému fondu 186 milionů dolarů, avšak splatilo pouze symbolický obnos 50 milionů dolarů. Neví se, jaká k tomu bude reakce tohoto ústavu. Sama o sobě presidentova řeč byla velmi realistická; ukazovala názorně velkou chudobu Peru a jeho velmi špatnou ekonomickou situaci. Cizí vlády a věřitelé však znechtivil hrubý způsob, kterým jim tato věc byla předložena. Garcia, aby zvýšil svou popularitu, nechal stranou všechnu diplomacii a zdvořilost. Cizí vlády, Washington, Mezinárodní měnový fond i soukromí bankéři si přejí, aby se dospělo k dohodě ve věci podmínek splácení dluhu vyjednáváním, a nikoliv tím, že řešení problému jim je dlužníkem nadiktováno. Ti Peruánci, kteří kritizují režim presidenta Garcia, říkají že z touhy po popularitě vyvolil politickou demagogii a tím nakonec přivodí své zemi ekonomickou sebevraždu. Předpovídají, že Garciaova politika povede Peru k úpadku ještě před koncem jeho mandátu v r. 1990; někteří se obávají i toho, že ještě dříve tam dojde k novému vojenskému státnímu převratu. Příznivci presidenta však říkají, že věci nebudou tak zlé. Washington a cizina jsou spokojeny s tím, že Peru dostalo nakonec demokraticky zvolenou civilní vládu, přehlednou hrubé nedostatky Garciaovy formy a diplomacie, projeví mu porozumění a poskytnou Peru potřebnou finanční výpomoc, aby mohlo své ekonomické těžkosti překonat. - Peru má 20 milionů obyvatel; rozlohou se rovná pěti šestinám Aljašky. Hlavní jeho průmyslová odvětví jsou těžba kovů, zemního oleje a rybářský průmysl. Jeho hlavní zemědělské produkty jsou pšenice, brambory, káva, rýže, boby, ječmen, cukrová třtina a bavlna.

(P.S. Přečtete si o tom dopis našeho českého misionáře v Peru - Otce Soukupa - v rubr. Dopisy.)

Pěkné posezení najdete v přívětivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě—bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
 ☎ (312) 354-7707 večer domů

SPORT

ŠACHY

MS v Londýně
Kasparov 4 1/2
Karpov 3 1/2

Osmá partie o mistra světa v šachu skončila překvapujícím vítězstvím Kasparova.

Partie skončila po 31. tahu a Karpov (nejenom, že měl velmi špatnou posici) - prohrál i časově; každý šachista musí udělat prvních 40 tahů za 2 1/2 hodiny. Karpov měl pouhých 9 minut času, během nichž by musel udělat 19 tahů. Jeho posice se tah od tahu horšila, a po 31. tahu partií vzdal.

Šachoví experti v Londýně tvrdí, že třidvacetiletý Gary Kasparov svůj titul obhájí i letos a zůstane mistrem světa.

ZPRÁVY ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V. turnaj Metro - Ligy

Každým rokem před zahájením své podzimní sezony Metro - Liga pořádá turnaj, který je letos v pořadí již pátý.

Letošní turnaj je bude konat za účasti 16 klubů, jež byly rozděleny do dvou skupin po osmi. Dle programu každý klub hraje s každým ve své skupině.

Vítězové skupin pak budou hrát o první místo, jež přinese odměnu 500 dolarů pro vítěze a 250 dolarů pro poraženého.

Mužstva, která se umístí na druhém místě budou pak hrát ve

své skupině o třetí a čtvrté místo, jež nesou odměny 150 dolarů pro vítěze a 100 dolarů pro poraženého.

Rozdělení mužstev: Skupina „A“

1. Sparta
2. Schwaben
3. Vikings
4. Kickers
5. Lightning
6. Trevians
7. Real F.C.
8. Bullets

Skupina „B“

1. United Serbs
2. Eagles
3. Royal Wawel
4. Wauconda
5. Gr. White
6. Fortuna
7. Falcons
8. Aurora

Program zápasů Sobota 23. srpna:

Hřiště „A“

- 10:00 Lightning - Bullets
10:30 Falcons - Aurora
11:00 Sparta - Schwaben
11:30 R. Wawel - Wauconda
12:00 Aurora - Gr. White
12:30 Sparta - Bullets
1:00 Vikings - Schwaben
1:30 Kickers - Trevians
2:00 Aurora - Fortuna
2:30 Gr. White - Eagles
3:00 U. Serbs - Wauconda
3:30 Bullets - Trevians
4:00 Lightning - Vikings
4:30 Kickers - Real
5:00 U. Serbs - Falcons
5:30 Eagles - R. Wawel

Hřiště „B“

- 10:00 Real - Trevians
10:30 Gr. White - Fortuna
11:00 Eagles - U. Serbs
11:30 Vikings - Kickers
12:00 Real - Lightning
12:30 Fortuna - Eagles
1:00 R. Wawel - U. Serbs
1:30 Wauconda - Falcons
2:00 Real - Bullets
2:30 Lightning - Sparta
3:00 Schwaben - Kickers
3:30 Fortuna - Falcons
4:00 Gr. White - R. Wawel
4:30 Wauconda - Aurora
5:00 Schwaben - Trevians
5:30 Sparta - Vikings

Program zápasů na neděli 24. srpna:

Hřiště „A“

- 10:30 Aurora - U. Serbs
11:00 Falcons - Gr. White
11:30 Kickers - Bullets
12:00 Vikings - Real
12:30 Eagles - Falcons
1:00 Schwaben - Lightning
1:30 Fortuna - R. Wawel
2:00 Real - Sparta
2:30 Lightning - Kickers
3:00 Trevians - Vikings
3:30 U. Serbs - Fortuna
4:00 Eagles - Wauconda
4:30 zápas o třetí místo
5:15 zápas o první místo

Hřiště „B“

- 10:30 Real - Schwaben
11:00 Trevians - Lightning
11:30 Wauconda - Fortuna
12:00 R. Wawel - Aurora
12:30 Sparta - Trevians
1:00 U. Serbs - Gr. White
1:30 Bullets - Vikings
2:00 Aurora - Eagles
2:30 Gr. White - Wauconda
3:00 Falcons - Real
3:30 Schwaben - Bullets
4:00 Sparta - Kickers

Jarda Fajkus

Prosíme, oznamte nám včas
změnu své adresy

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

Sportovní zprávy z Evropy

Za naši letošní návštěvy v Curychu jsme se dozvěděli, že Jan Berger - spart'anský záložník, bude hrát kopanou za F.C. Curych a kanonýr Vízek bude působit ve Francii. Andrej Kašňák, velký borec slavné spart'anské éry, měl padesátiny. Na Letné mu diváci gratulovali jásotem a potleskem. My, kteří máme fotbal rádi víme, jaký byl Kvašňák vynikající hráč - (hrál před léty v Torontě bojovně proti Angličanům). Tenkrát ho shlédla celá čs. parta. Brankář mužstva Bohemians - Vladimír Borovička - dostal souhlas k odchodu do Austrie-Vídeň, která je současným mistrem Rakouska. Na OH v roce 1988 v Seulu, bude hrát tým Československa ve skupině s Jugoslávií, s Rakouskem, Belgií a Finskem. Podíváme se tam? Na dobrou kopanou, jako za starých časů, když hrával Říha, Nejedlý, Bican, Hemele a další. Nebo se pojedje spíše do Německa na mistrovství Evropy, které se tam bude hrát v r. 1988?

Na kus řeči

s **Miladou Kubíkovou-Št'astnou**
Přes celé léto v „new England Figure Skating Campu“ působí jako hlavní trenérka býv. čs. krasobruslařka Milada Kubíková - Št'astná.

Milada byla dvojnásobná mistryně Československa v párové jízdě; na mistrovství Evropy získala páté místo a na mistrovství světa v roce 1962 a 1963 získala pěkné umístění; na Olympiádě v Innsbrodu byla devátá. Dokonce hrála i závodně jako juniorka tenisu spolu s Vlastou

Kodešovou, sestrou Jana, který je nyní trenérem čs. mužstva.

Od r. 1970 žije Milada na Long Islandu se svým manželem Slávou a rodinou. Než odjela do tábora ještě si zahrála v tenisovém „Malečkově turnaji“ na Long Islandu v krásném Christopher Morley Parku a získala první místo v turnaji žen a její dcerka Regina byla třetí. Ta rovněž tančí na ledě a právě prošla úspěšně zkouškami.

Rádi gratulujeme naší známé „mistryni sportu“ Miladě, která se hrdě hlásí do našich řad Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí. Přesto, že měla plné ruce práce věnovala čas tiskovému referentu Svazu. Přejeme jí mnoho zdaru do další činnosti. Děkujeme za rozhovor a těšíme se, že ji brzo přivítáme u nás v Clevelandu a v Chicagu!

Držíme Ti palce, Milado Kubíková - Št'astná!

zp

Všichni na Sokolský piknik

Chicagoland Sokol Building Ass. utvořená ze Sokolských jednot Havlíček-Tyrš, Chicago, Slávský a West Suburban si vzala za úkol výstavbu nové, moderní sokolské budovy v západních předměstích. Již několik let buduje stavební fond, aby mohlo být přistoupeno k realizaci výstavby. Proto během roku pořádá několik podniků k získání dalších finančních prostředků.

Jedním z nich je výroční SOKOLSKÝ PIKNIK v neděli 24. srpna t.r.

v National grove č.2, na 29. ulici a Desplaines Ave., v North Riverside, IL.

Začátek je již v 10 hod. dopoledne. K tanci a k poslechu bude vyhrávati populární „Bohemian Concertina Club“, která uspokojí všechny návštěvníky. O pohoštění a občerstvení bude dobře postaráno. Budou výborné bramboráky, klobásy, párky a hojnost domácího pečiva ke kávě, jakož i pivo na čepu a dostatek sody.

Jako každým rokem bude i letos velká tombola s množstvím hodnotných peněžitých cen. Lístky si můžete zakoupit u členů Sokola, anebo až v neděli na pikniku. Obracíme se s prosbou na členy a přátele Sokola o darování pečiva.

V lesních rezervacích je dnes málo stolů, a proto nezapomeňte si přinést svoje židle a stolky.

Přijďte užít příjemné nedělní odpoledne a podpořit tím uslechtilé sokolské úsilí. V neděli všichni na Sokolský piknik.

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášt' potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387-7000

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš Chicagský distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 5. října v sále Česko-Amerického kulturního střediska „Velehradu“ 2657-59, S. Lawndale Ave. Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich záslužných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá i zisk z knížek „Štěstěny“.

Snažíme se vždy, aby vlastníci šťastných loterních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obracíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.; obě jsou jak víte v budově chicagského Velehradu. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte: telefon NSČK: 522-7575; telefon H.N. 762-2044.

Předem přijmete naše srdečné Pán Bůh zaplat za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

Senapati, Manipur Don Bosco Center Indie

Drazí naši přátelé,

děkuji Vám srdečně za Vaši dobrotu, za zprostředkování kancelář Národního svazu Č.K. a zaslání darů z řad Vašich členů a našich dobrodinců. Paním Krivákové, Krejčí, Necardové a Němcové laskavě pošlete každé jednu fotku, které pro ně do dopisu přikládám. Vaše dary a dárky mi zase pomohly pro naše děti koupit, co zrovna bylo třeba. Je zde tolik bídy, na jejíž odstranění si ani revoluční komunistický netroufá, a proto se sem zatím ani nijak nedere.

Vzpomínám si rád na naše společné setkání s Vámi všemi na chicagském Velehradě a měl jsem radost, že tam máte svého kněze, který rozumí Vaším potřebám a mentalitě, takže i v tom velkém Chicagu můžete si žít po svém jako křesťanská národní rodina. A také se v naší rodné řeči společně modlite, zpíváte a bavíte, abyste každý týden pookřáli ze všech životních starostí. Ten rodinný pocit sounáležitosti potřebují všichni lidé na světě, i tady ti naši svěřenci, kteří se teprve učí Krista Pána poznávat. Spojení v Jeho božské lásce, dostává se nám i poznání, síly a vzájemné pomoci, aby se pomalu začínaly vyrovnávat nespravedlivé hmotné rozdíly mezi lidmi ve světě, které nutně přinášejí s sebou různost zeměpisných

míst, kulturního a hospodářského rozvoje, příhody dějin a dosažený stupeň výchovy i vzdělání.

Rád na Vás všechny vzpomínám a ačkoliv mi let přibývá, ještě někdy bych se s Vámi všemi rád setkal, protože právě při tom setkání s Vámi všemi i se známými doma jsem si znovu plně uvědomil, co pro náš národ a jeho kulturní vyspělost udělalo křesťanství. Udržujeme si proto i v cizině naši cyrilometodějskou a svatováclavskou tradici stále žiout a vychovávejme v ní i své děti a vnuky.

Zde v misii je stále práce habaděj. Mého domorodého kaplana z kmene Naga poslali naši představení do USA. Ani nevím, jak dlouho tam bude. Káže tam i mezi katolickými Indy o našich misích, aby sehnal další potřebné prostředky k rozšíření misie. Jmenuje se Fr. Ngamkhuchung. To jen, abyste si udělali malou představu o výslovnosti té kmenové jejich řeči. Nejsem tu však sám, poněvadž mi za něho poslali dočasné náhradu - jednoho novokněze - aby se zaučil v práci ve středisku, ve škole a pochopil, jak to skutečně v misijní farnosti chodí. Už také dostal první dosti praktickou lekci o zdejších cestováním. Ve vesnici, vzdálené od naší misie celé dva dny pěšky, máme malou školu a její jediný učitel tam náhle onemocněl. Vede tam ale na zdejší poměry dosti sjízdná cesta, a tak se tam

V takovýchto chatrčích bydlí naši zdejší svěřenci...

a takto se rádi dávají fotografovat, když se v naší misii sejdou.

můj nový kaplánek vydal v jeepu, aby nemocného katechistu přivezl k nám do střediska. Jenomže tam ani nedošel, protože v polovině cesty se musel obrátit. Cesta byla zablokována ohromnou lavinou sesutých balvanů, a tak doufáme, že domorodci přinesou asi za dva dny nemocného na nosítkách sami do našeho střediska.

Sám jsem se právě vrátil z Imfalu, hlavního města našeho Manipurského státu. Byl jsem tam v nemocnici s jedním naším křesťanem z vesnice, který měl nějaký - až trochu příliš živý rozhovor se svými „přáteli“ a báli jsme se, že mu při tom „rozhovoru“ zapraskalo i někde v žebrech. Celý den se svíjel v bolestech na nosítku, než ho donesli vesničané k nám, ale nakonec se ukázalo, že všechna žebra má celá, jen všechny utržené rány se změnilly v tmavě zabarvené modřiny a opuchliny. Za svou slovní výbojnost si dost vytrpěl. Nejdříve den na nosítkách v bolestech, pak z našeho střediska cestu jepeem do nemocnice ve městě, kde ho jen prohlédli, ale na léčení nepřišli. Tak tedy zase ještě honem nazpět, abychom dorazili do misie před večerem. V jednom koutě u nás přespál a druhý den musil jít do své vesnice po svých. A tak tu jde náš život; je dosti drsný, ale dá se snést, když má člověk víru a ví, proč to vše dělá.

Prosím Vás, poděkujte všem těm dobrým duším, které nám

pomáhají v Hlasu národa tím, že jim můj dopis otisknete. Sám Vám za jeho posílání děkuji. Pomáhá mi i udržovat moji mateřskou řeč.

Tu Vaši dobrotivou pomoc potřebujeme a odměňujeme se Vám za ni tím, že s dětmi se za naše dobrodince, jejich starosti a rodiny pravidelně modlíme.

V srdci Páně Vám oddaný
Fr. Jan Med

**

Milý Otče Jane,

rádi Váš děkovný dopis otiskujeme - tentokrát v rubrice NSČK, poněvadž jste jej poslal na jeho adresu s díkem za zaslání darů od jeho členů. Všichni si Vaši odpověď rádi přečtou, poučí se i z Vašich rozumných názorů na život i z Vaší prožívané vděčnosti k našim národním náboženským tradicím, které opět znovu probouzejí k touze po svobodě mladou generaci doma ve staré, stále nesvobodné vlasti, ale na které tak snadno zapomínají mladší generace ve svobodě a v materiální hojnosti exilu. Přitom je všude tolik potřeb, lidí a záslužných podniků, jimž je třeba pomáhat a oč se náš Svaz ve svých malých možnostech snaží, počínaje našim jediným svobodným seminářem, římským Nepomucenem.

V rubrice „Dopisy našich čtenářů“ se dnes dočtete zprávy i od dvou jiných našich misionářů v Latinské Americe - z Peru a Bolívie. Nejraději bych se tam rozjel i na stará kolena a

trochu jim pomohl, protože tam aspoň člověk cítí, že je těm chudákům užitečný - poznal jsem to v Africe - zatímco naši lidé v exilu - žijící dnes v poměrně dobrých podmínkách - (i když mají své zdravotní a rodinné problémy) - jsou asi nějak přesvědčení, že dělají svému misionáři nějakou milost, když mu chodí do kostela na české bohoslužby, které jim musel na arcidiecési vyprosit, a když zaplatí předplatné na poctivě dělané noviny, o jejichž nutné potřebě v exilu jsou obyčejně přesvědčeni jen hluboce věřící a národu stále dosud věrní starokrajané. Inu, vždyť už sám Kristus Pán poznal na sobě, že v městečku svého mládí - v Nazaretě - neuspěl ani mezi svými, nejznámějšími sousedy. A kdo ví, možná, že na Velký pátek ráno byl na Pilátově dvoře v tom rozrušeném davu i některý Betlémák a někdo i z Nazaretu, kdo Jej viděl jako novorozeně v jesličkách, či jak později s Josefem v Nazaretě poctivě tesařil, a přesto pak z plných plic na Piláta křičeli: „Ukřižuj ho!“ Tak to už na tom krásném Božím světě mezi lidmi chodí...

Pěkně Vás tam v tom zapadlém koutě širé Indie pozdravujeme, a zase nám a našim čtenářům někdy napište!

Váš Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.
kaplan Svazu

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

IMPORTER

VALAŠSKÉ
PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Před světovou premiérou hry
Jiřího Koláře
„Chléb náš vezdejší“

Na jaře ve dvaasedmdesátém roce uvedla skupina studentů brněnské Janáčkovy akademie muzických umění a university Jana Evangelisty Purkyně (herci a divadelní vědci) ve světové premiéře Kolářovu pantomimickou předehru ke hře „Mor v Aténách“ s názvem „Světlo světa.“ Divadelní skupina, jež se uvedení hry ujala, se jmenovala DEX-72. Zkratku DEX vysvětlovali studenti „oficiálním uším“ jako „divadelní experiment“ - (a ani tím nelhali, protože jim šlo o odvážné divadelnické pokusy); důležitější ovšem bylo, že název vystihoval generační problém. „Dex Fermetrazin“ - narkotikum, k němuž se tak jako k alkoholu a zbesilému kouření značná část politickým vývojem totálně zklamané generace tehdy obracela jako k východisku. Skupina DEX - 72 byla rovněž narkotikem - bohužel, jen krátkodobým.

V sále Vysokoškolského klubu v brněnské Gorkého ulici bylo při premiéře přeplněno a poté, co ke konci představení spadla na scénu spálená nedefinovatelná, zkrvavená vlajka a Žena - (hlavní představitelka) - zalezla zpět do kanálu, propukly mnohaminutové ovace. Ženu hrála Nika Brettschneiderová. Další uvádění hry úřady zakázaly. Pro pozdější signatárku „Charty 77“ Niku

Brettschneiderovou se stalo pravým narkotikem dílo Jiřího Koláře. Když už bylo jasné, že „si v Československu nezahraje“, rozhodla se k vystěhování. Tehdy jsme už spolu žili a poté, co i našeho syna - tehdy ani ne dvouletého - vystavala státní bezpečnost z jeslí - (s poznámkou, že „dítě takových nemá nárok na pobyt ve státním zařízení“), jsme se rozhodli k emigraci s pevným cílem: dělat venku divadlo podle našich představ. Ještě před odjezdem jsme navštívili Jiřího Koláře a dostali od něho práva hrát jeho kusy. Pamatuji si doslova na jeho „dělejte si s tím co chcete, ale nemyslete si, že to budete mít lehký; ono je to proti každé moci - a to nemají nikde rádi“.

Zahraniční premiéru „Světla světa“ jsme potom měli v Bruselu a tím začala dlouhá řada našich pohostinských vystoupení na více i méně známých festivalech, v divadlech i v kulturních zařízeních. Kolářovu jednoaktovku s názvem „Jáma“ jsme uvedli poprvé - (a byla to rovněž světová premiéra) - v jednom sklepním soukromém vídeňském sále. I tato pantomimická hra je předehrou k celovečerní mluvené hře s titulem „Chléb náš vezdejší“.

Uplynula léta divadelní práce. 1. března 1979 jsme spolu s Nikou Brettschneiderovou založili „Divadlo Brett“ jako divadelní skupinu bez stálé scény. Nika Brettschneiderová dostala mezitím dvě rakouské divadelní ceny - (jednu za nejlepší herecký výkon roku, druhou za

jednu z pěti nejlepších divadelních inscenací roku), a pak následovaly pokusy o zakotvení, o postavení vlastního divadelního stánku. Vzhledem k úspěchům ve světě - (hostování v téměř všech zemích západní Evropy a v Americe) a k oněm uvedeným rakouským uznáním, dostalo Divadlo Brett rakouskou státní i vídeňskou městskou finanční podporu k výstavbě vlastního divadla. Brett znamená v němčině prkno - a divadelní prkna znamenají svět, proto se naše divadlo jmenuje Divadlo Brett, ale v neměsí míře také proto, že je to začátek příjmení Niky (Zdeňky) Brettschneiderové. Plný název divadla (německy): „Theater Brett - Compagnie Brettschneider.“

Divadelní hry Jiřího Koláře jsou koláže - (tak jako velká část jeho výtvarných prací) - a pro inscenátory tedy náročné svou strukturou. Nemají na první pohled žádnou dějovou linii, jež by se vyvíjela od počátku do konce, jako je tomu u tradičních divadelních kusů. Kolář se ve svých dramatech pokouší rekonstruovat svět torza, či svět trosek jako celek. A tuto rekonstrukci divákovi přiblížil, vtáhnout ho do dění, jež nemá kladného či záporného hrdinu a obvyklou zápletku, ale celé množství zápletek; je to velký inscenační počín. Vyžaduje navíc dobrý herecký či divadelní tým.

Náš divadelní stánek „barák“ Divadlo Brett - jsme ve Vídni otevřeli 24. ledna 1984 za přítomnosti ministra vysokého

školství a vědy i dalších „potentátů“, přátel a novinářů, vlastní adaptací Komenského „Labyrintu světa a ráje srdce“. Následovali vlastní hry, dohromady už dvacet vlastních inscenací - (z doby před otevřením divadla i po něm). Nicméně jsme stále ještě neměli pocit, že to bude jednoduché inscenovat Kolářovu celovečerní hru. Rozhodnutí zahájit třetí sezónu stálého divadla právě „Kolářem“ je dáno momentálním hereckým potenciálem a v souladu s dramaturgickou koncepcí pro příští dva roky. Nika Brettschneiderová převzala režii a kromě toho bude hrát Klauna, jedinou roli v pantomimické předehře. Deset herců včetně mne pak tvoří soubor, který už od začátku května intenzivně zkouší. Scénickou výpravu převzal malíř a architekt Roman Kameš, pařížský spolupracovník Jiřího Koláře.

Světová premiéra hry „Chléb náš vezdejší“, je určena na 21. října 1986, na níž Jiří Kolář přislíbil svoji účast. Po dobu provozování, v každém případě do 20. prosince - pořádky ve Foyer divadla výstavu Kolářových reprodukcí.

Kolářova hra „Chléb náš vezdejší“ se dá rozdělit na dvanáct částí a předehru, jež jakoby ve zhuštěné formě „prozrazovala“ celý smysl, „filosofii“ hry: každý žijeme ve vlastní cele pro sebe a sám sebou a z tohoto „osamění“ nás silou nezměrné přitažlivosti - láká ven, k lidem, do světa „vnějšku“ - buď naše touha po úspěchu, jehož hranice se často stírají s hranicemi prostituce, či touha žít čestně a v pravdě, která je však riskantní. A v tomto sváru žijeme naše životy. Žijí je také představitelé hry. Hra sama je zalidněna páry, které se ve svých dialogích snaží dobrat odpovědi na základní otázky po smyslu života, existence, na podstatu a charakter věci i dějin a jejich vývoje.

Hra obnažuje cudně i velice tvrdě lidské naivity, za nimiž se často schovává cyničnost i situace v jejich grotesknosti. A stále variace situací, osob a otázek jež kladou, se odehrávají v kruhu. Hra začíná i končí větou: „Kdo je, jsi to ty, miláčku?“

Otázka zůstává nezodpověděna, ač jsme ony dívky, jež otázku střídavě kladou, i jejich miláčky viděli. Ale snad právě také proto se nedivíme, že si onu otázku od počátku až do konce lidé stále kladou. Po přechzení hry - a věřím, že se tak divákům povede i po jejím shlédnutí - si člověk jakoby sugerován silou oněch zdánlivě jednoduchých, konkrétních otázek intenzivněji uvědomuje jejich naléhavost a životní důležitost. Narkotikum, droga - zvaná hledání a tázání - působí neodvratně.

Jestliže je dnes Kolář francouzskou literární kritikou čerstvě objeven a považován za jednoho z největších dramaturgů současnosti, dělá nám to velikou radost. Inscenací jeho hry se pokusíme sílu Kolářova dramatického umění ještě podtrhnout. A doufáme, že nalezneme nejen rakouské, ale i české a slovenské diváky, kteří přijedou z různých zemí světa do Rakouska na dovolenou.

V průběhu zkoušek hry „Chléb náš vezdejší“ jsme určili termín světové premiéry druhé hry Jiřího Koláře „Mor v Aténách“: 21. srpen 1988. Kolářovy hry vypovídají totiž mnoho o současnosti, tak jako je 21. srpen v našich životech přítomný. A důležitým stavebním kamenem dramaturgie našeho divadla zůstane nadále - ptát se spolu s Jiřím Kolářem na „lék proti šílenství“. Naše tázání by zůstalo jen na počátku cesty, kdybychom z něj vynechali šílenství situace našeho národa a střední Evropy.

Ludvík Kavín, Vídeň

Úsměv měla na rtech,
dobrotu v srdci,
lásku v duši...

UPŘÍMNĚ VDĚČNÁ VZPOMÍNKA

Ve čtvrtek 21. srpna 1986 jsme vzpomínali na naši starostlivou maminku a babičku, paní

ANTONII ULRICHOVOU

rodem z Pannenských Břežan v ČSR, která nás před šesti roky po dlouhé a těžké nemoci na Boží zavolání opustila.

Svůj věčný spánek spí na hřbitově v Lincoln Memorial Park v illinoiské Auroře, uprostřed širých lánů, které jí tolik připomínaly její rodný kraj doma za mořem.

Děkujeme všem, kdo v modlitbě vzpomenu s námi

FRANTIŠEK ULRICH, manžel; BĚLA ŽIDLICKÁ s rodinou, dcera;
ZDENĚK a MILOSLAV ULRICHOVI s rodinami, synové; ostatní příbuzní v Československu a v Kanadě

DO ČESKOSLOVENSKA 1986

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 10. a 24. července, 7. a 21. srpna a 4. a 16. září.

Do Vídně, okružní letenka jen za \$649.00.

EXPO 86, Vancouver a San Francisco. 12-denní zájezd vlakem a busem. Dva odjezdy: 3. července a 8. září. Cena \$859.00.

Nabízíme levné letní výlety na Hawai, Floridu, Californii, Bahamas, Jamajku, Acapulco, Cancun a jiné. Zavolejte o podrobnosti.

Vyřizujeme přesně a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Jubileum gymnasia v Hradci Králové

(Pokračování ze str. 1)

nejdříve latina, od r. 1784 až do r. 1862 němčina, v l. 1862 - 1865 čeština a němčina a od r. 1866 výhradně čeština. Na ústavě působili četní vynikající učitelé a vyšlo z něho mnoho mužů o obec a vlast zasloužilých."

Tyto desky byly za okupace od vchodu do gymnasia odstraněny. V roce 1952 byl ústav pojmenován TYLOVÝM GYMNASIEM a pouze první deska byla opět odhalena 29.6.1952. Při letošních oslavách byla zasazena nová pamětní deska, jejíž text bohužel není uveden v slavnostním almanachu.

Při oslavách šestisetleté působnosti latinských škol se vyskytly hlasy, že tak zvané partikulární latinské školy při fare sv. Ducha počaly existovat až po založení pražské university v r. 1348 a že první historicky doložená zmínka o jejich rektoru je z r. 1362, že tedy přesné datum jejich založení není známo. Rozvinula se také polemika o kvalitě vzdělání, kterého se žákům dostávalo, hlavně v době husitských válek a později v XVI. století, kdy školy trpěly nedostatkem finančních prostředků. Škola zanikla někdy po roce 1625.

V době třicetileté války města velice zchudla, často byla pobořena a školství tím velice trpělo. Proto byly velmi vítané nadace dobrodinců na zřizování kolejí především řádu Tovaryšstva Ježíšova, které se těšilo přízni císaře Ferdinanda II. Tak hradečtí konšelé píšou petici císaři, aby taková kolej byla z odkazu Oppersdorfského ve městě zřízena. Text petice je zajímavý pro posouzení tehdejších poměrů. Citát je z knihy Františka Švendy (1741 - 1822), jezuita a historika řádu, který petici zaznamenal: „Jakým posavade město J.C.M. (Její císařské Majestátnosti) Hradec Králové a kraj jeho celý, jak našich, tak nepřátelských vojákův záhubám a loupežím podobeno bylo, patrně toho dokazují zříceniny ulic, opuštěnost vesnic a městeček mordy a záhuba lidu, kéž ne i duše! Odkud vidíme lidi jho pluhu místo koňů táhnouti, tu mládež bez kázně, bez literárního umění dospívající, na mnohých místech křesťany, kdy kostely vybořeny a mnohá již léta zavřeny jsou, bez bázně Boha, bez zákona, bez paměti života věčného.

V těch postavení bídách srozumění jsme, že uzavřeno jest od Cís. a Král. Majestátnosti

Vaší s strany koleje velebným pánům T.J. v Hradci založení...za tu otcovskou k tomu městu svému náklonnost díky činíme, řečené velebné kněží s nejponížnější podanností a vděčností od M. Vaší požadující; usouzeno zajisté u sebe majíce, že obci užiteční, mládeži pak celého kraje v literárním umění a v pobožnosti k vycvičení potřebni jsou..."

★★★

Duchovním otcem a skutečným zakladatelem koleje T.J. a v ní umístěného gymnasia je kněz-jezuita, kazatel a misionář Adam Kravařský ze Šlevic - (Jeho životopis přinesl VI. Neuwirth v časopise Studie I/1986 jako připomínku čtyřstého výročí jeho narození). Páter Kravařský působil na Hradecku už od r. 1625. Cís. komisařem kraje královéhradeckého byl v té době Friedrich Oppersdorf starší, svobodný pán z Dubu a Friedstejna. Jeho bratr, Otta Oppersdorf, pán na Častolovicích a Týništi měl za manželku Magdalenu Raubenhauptovou ze Suché. Ottu i jeho bratra Bedřicha, horlivé katolíky, velice mrzelo, že Magdalena nechce přestoupit na katolickou víru. Konečně ji k tomu přiměl neobyčejně výmluvný a učený jezuita P. Adam Kravařský. Z vděčnosti za tuto konversi odkázal starý mládenec Bedřich svůj majetek se souhlasem bratra Otty jezuitskému řádu a umožnil tak založení hradecké koleje a gymnasia. P. Kravařský zakoupil po zdoluhavém vyjednávání v Hradci na náměstí 11 pobořených a zpustlých domů, které dal velkým nákladem opravit. Pak byla vydána 23. května 1636 magistrální úřední publikace, která je právním počátkem jezuitské koleje v Hradci. Brzy na to se jezuité do opravených domů nastěhovali a v srpnu 1636 otevřeli první třídu latinské školy. V roce 1639 mělo gymnasium už 5 tříd a 200 žáků. Za vpádu Švédů byla jezuitská residence se svými školami opět zničena a obnovena v plném rozsahu až v r. 1642. Páter Kravařský, duchovní otec a tvůrce hradecké koleje a gymnasia se se svým působitěm rozloučil r. 1644 a odešel do Prahy ke sv. Mikuláši na Malé Straně. Zemřel r. 1660.

Po třicetileté válce se hradecká jezuitská kolej utěšeně rozvíjela. Při koleji byl zřízen také seminář - domov pro studenty, kde chudí, nadaní gymnasisté měli zdarma byt a stravu a všechny studijní potřeby. Tím se chlapcům ze zchudlých měšťanských rodin umožnilo vzdělání. Synové zámožných šlechtických rodin byli tu

přijímáni na výchovu za plat.

Velký význam mělo pro celý hradecký kraj založení biskupství v roce 1664. S rozkvětem řádu byl spojen i stavební ruch. Kolej byla rozšířena a přebudována a r. 1654 se začalo se stavbou kostela Panny Marie, která byla umožněna odkazem Kašpara Grama, pána na Potštejně.

V druhé polovině 18. století přerušily válečné události opět vyučování. Roku 1762 kolej i kostel vyhořely. Pozár založili prušti vojáci. Po nákladných opravách se opět začalo vyučovat. Ale jezuitský řád se v té době dostával do obtíží v celoevropském měřítku. Jeho hlavním nepřítelem bylo Portugalsko a panující burbonské rody, které dosáhly svého cíle zrušením řádu v r. 1773. Rakouská císařovna Marie Terezie zrušila řád téhož roku a 16. října t.r. také v Hradci komise s krajským hejtmanem poručila zavřít kolej. Latinské školy však potrvaly dále. Gubernium potvrdilo dosavadní učitele, nyní ex-jesuity v jejich úřadě. Působili na škole bud' do své smrti nebo přestoupili do duchovní správy. Zrušení řádu bylo sice pouze dočasné, r. 1814 byl znovu obnoven, ale gymnasium bylo už na trvalo ve státní správě. Po vymření bývalých jezuitů působili na škole svěští učitelé.

★★★

Postoj k barokní době a tím i k působení jezuitského řádu v našich zemích se v posledních letech vzláště v úvahách v našich exilových publikacích značně koriguje. Vidíme, že doba t.zv. „temna“ měla jako snad každá jiná etapa historie svá světla a stíny. Vzpomínáme-li hradeckých jezuitů a jejich koleje, vzpomeňme též okolnosti, že jeden z domů, který P. Kravařský pro kolej zakoupil, patřil vdově po Lukáši Škornicovi Balbinovi z Vorličné, matce slavného Bohuslava Balbína, který právě tehdy dokončil studia v Olomouci a vstoupil v Brně do jezuitského noviciátu. Balbín byl hradecký rodák podobně jako odchovanec jezuitského hradeckého gymnasia, člen jezuitského řádu P. Dr. Stanislav Vydra T.J., slavný matematik, profesor pražské university, známý z Jiráskova románu F.L.Věk jako „cordatus Bohemus“. Současný almanach se o něm mezi slavnými žáky nezmiňuje. Vydra působil na universitě na sklonku vlády Marie Terezie a v době germanizačních snah Josefa II. Ačkoliv profesori nesměli přednášet česky, Vydra povzbuzoval české vědomí svých žáků a věřil, že se čeština

stane řečí českých vzdělanců. Nejslavnějším jeho žákem byl Josef Jungmann, ale celá řada buditelů na přelomu 18. a 19. století přiznávala, že dal podnět jejich vlastenectví. Tak na př. Jan Nejedlý, Š. Hněvkovský, Hradečané J. M. Rautenkranz J. L. Ziegler, K. Thám, V. M. Kramerius a jiní. Články v almanachu o osobnostech 19. století - Klicperovi, Tylovi, Erbenovi a Jiráskovi čerpají z Památníků z roku 1939 i 1952. V Památníku z r. 1936 je prof. J. Simonem pojat do „Královéhradeckého Slavína“ František Škroup, Josef Kajetán Tyl, Karel Jaromír Erben, Václav Vladivoj Tomek, Alois Jirásek a Dr. Alois Rašín. Je s podivením, že jméno zasloužilého ministra financí Masarykovy republiky se v novém almanachu vyskytlo alespoň v textu článku Aleše Doubravy „Z dějin školy“. Připomeňme tu, že tento čestný muž, jehož heslem bylo „Práce pro národ se neplatí“, podlehl zákeřnému atentátu 18. února 1923 v Praze. Vrah byl zfanatisovaný mladík komunista.

★★★

Závěrem ještě poznámka k dnešnímu pojetí obsahu studia na gymnasiu. Podle nejnovější reformy je současné gymnasium (cituji z článku ředitele O. Draslara) „všeobecně vzdělávací školou, která dává mládeži všeobecnou polytechnickou a základní přípravu pro studium na vysokých školách i pro některá náročná dělnická povolání a technicko - hospodářské funkce.“ Jistě, doba si vyžaduje technických odborníků. Také ovšem „usilujeme o prohlubování komunistické výchovy mládeže v duchu marx-leninismu, vedeme je k názorům a přesvědčení a jednání, která jsou charakteristická pro studenty socialistické školy...“ Z tohoto hlediska je vlastně nepochopitelné, proč se oslava 350. výročí založení jezuitského gymnasia vůbec konala.

Když jsme si však pozorně přečetli vzpomínky starých abiturientů i mladších bývalých žáků a poznámky současných studentů, nevzdáváme se naděje, že pod vyprahlým úhorem komunistických frází existuje živá hlubinná voda

národního života a opakujeme si slova „Věstkyně“ Karla Jaromíra Erbena:

„Vidím požáry a krvavé boje,
ostrý meč Tebe probodne!
Vidím Tvou bídu, pohanění
Tvoje,
však nezoufej, můj národe!
Inka S.

★★★

Použitá literatura: Gymnasium Josefa Kajetána Tyla v Hradci Králové, Almanach k 350. výročí založení. Vydalo Sdružení rodičů a přátel školy a Svaz socialistické mládeže při gymnasiu J.K.Tyla v roce 1986.

Památník Rašínova čl. státního gymnasia v Hradci Králové, vydaný slavnostním výborem při jubileu roku 1936.

Jesuité a národní kultura. 300 let od příchodu jezuitů a založení gymnasia v Hradci Králové. Vydalo Družstevní nakladatelství v Hradci Králové r. 1936

(Pozn. redakce: Na tomto místě je i spravedlivé připomenout, že kromě mnoha jiných našich o národ a vlast zasloužilých vzdělanců, jak Alois Rašín, tak Jirásek, začali svá gymnasiální studia na kdysi také slavném řádovém gymnasiu Otců benediktinů v Broumově, které zrušil teprve během 2. světové války Hitler. - Vysídlení německí členové broumovského kláštera zůstali však své vychovatelské práci věrni i v Bavořích, kde brzy po svém zakotvení, tehdy malé vesnici v Rohru u Abensbergu v Dolních Bavořích, založili ve skromných podmínkách gymnasium sv. Jana Nepomuckého při bývalém zrušeném klášteře augustiniánů se slavným kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Tu „proslavenost“ daly kostelu v Rohru malby v Čechách i na Moravě známých malířů baroka - bratří Asamů. Dnes je Rohr úhledným a turisty navštěvovaným městysem, klášter i gymnasium jsou vybudovány (i s tělocvičnou, hřištěm a plovárnou), kostel je odborně opraven a benediktinské gymnasium v Rohru se těší nejen v Bavořích, ale v celé NSR velmi dobré pověsti pro úspěchy jeho abiturientů na vysokých školách a jejich solidní lidské kvality, které v nich Otcové během středoškolského studia zaselili a vypěstovali.)

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Naléhavá výzva**k nositelům veřejné moci**

Vládnoucím činitelům, kteří jsou především odpovědní za blaho společnosti a mají možnost účinně podporovat mravnost, pravíme:

Nedopusťte, aby mravnost vašeho lidu stále klesala. Neschvalujte, aby se zákonitým způsobem do základní buňky společnosti - do rodiny - zaváděly praktiky odporující přirozenému a Božímu zákonu. Je jiný způsob, jak veřejná moc může a má přispět k řešení problému růstu obyvatelstva: Je to prozíravá rodinná politika a moudrá výchova lidu respektující mravní zákon a svobodu občanů. Kéž všechny odpovědné vlády - jak to už některé, díky Bohu, konají - napnou znovu velkodušně všechny své síly.

Velmi si vážíme lékařů a členů zdravotnického personálu, jimž ve výkonu jejich povolání nade všemi lidskými zájmy leží na srdci vyšší požadavky jejich křesťanského povolání.

Humanae vitae 23 a 27

**SVĚTOVÁ NÁBOŽENSTVÍ
koncem roku 1985**

Křesťané tvoří 30 % - 1,4 miliardy proti 3,3 miliardám nekřesťanů. Katolíci mají kolem 825 milionů věřících, islám 700 milionů, hinduismus 600 milionů, protestanti 400 milionů, pravoslavní 160 milionů.

Pokud jde o katolíky, žije v Severní a Jižní Americe 409 milionů tj. 63 % obyvatel; v Evropě 275 milionů tj. 40 % obyvatel; v Oceánii 6 milionů tj. 26 % obyvatel; v Africe 66 milionů tj. 17,5 % obyvatel; v Asii 68 milionů tj. 2,5 % obyvatel.

Zdravý základ

Ontarijský zákon vyžaduje, aby na veřejných školách, vyučování bylo zahájeno nebo zakončeno modlitbou. Tento zákon byl napaden skupinou ateistických rodičů, že porušuje svobodu svědomí a náboženství jednotlivce podle nové ústavy. Nyní vrchní soud v Ontariu rozhodl, že užívání modlitby na veřejných školách je na místě a neporušuje ústavu. Rozsudek doslovně praví: „Naše školy mají povinnost učit mravnost. Jestliže někdo může namítat, že morálku je možno učit bez souvislosti s Bohem, málokdo by popíral, že v mysli většiny lidí morálka a náboženství jsou vzájemně spjatý.“ Rodiče ovšem mají právo své děti z účasti na modlitbě vyjmouti.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA**ŽIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ**

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Mariánská úcta v našich zemích.

Rok 1970 byl pro litoměřického biskupa již začátkem nových utrpení. Náboženský život diecéze začal znovu vzkvétat. Pomalu sice, ale přece začaly se objevovat známky větší účasti na bohoslužbách a na svátostech. Dvouletá intenzivní pastorační činnost Msgr. Trochty pohnula neutěšenou náboženskou situací a byla by časem přinesla očekávaný výsledek.

Činnost biskupa Trochty nemohla však ujít »normalizačnímu« proces. Jeho osoba se stala brzy terčem útoků komunistické strany a církevního sekretariátu. Okresní a místní církevní tajemníci dostali pokyn vměšovat se v biskupovu pravomoc, ovlivňovat a kontrolovat jeho kněze a omezovat postupně litoměřického biskupa v jeho činnosti. Hlavně pak byly soustavně zamezovány jeho přímé styky s věřícími na pastoračních návštěvách ve farnostech a na poutích. Jeho pastýřské listy byly cenzurovány, články v Katolických novinách často zamítány, do severočeského rozhlasu už mluvit nemohl.

V roce 1971 bylo, na příklad, Msgru Trochtovi zakázáno zakončit slavnostně jemu tak drahé Zdislavské jubileum v Jablonném. Rovněž nedostal již cestovní povolení na Mariánský kongres do Jugoslávie. V Katolických novinách v červenci a v srpnu 1971 jsou však uveřejněny ještě tři články z pera litoměřického biskupa o mariánské úctě v našich zemích ve stoletích 9. až 12. (viz Přílohy č. 23, str. 401).

Zmíněné články byly jeho příspěvkem na studijní mariánské sympozium v Záhřebě. Jejich zajímavost a odborná úroveň, jakož i podnětnost k dalšímu studiu, si zaslouží naši pozornost. Podáme zde krátce obsah této studijní práce.

Msgr. Trochta pojednává především o začátcích mariánské úcty v době Velkomoravské říše. Sv. Metoděj naučil naše předky uctívat Pannu Marii a sám byl pohřben ve své katedrále na levé straně u oltáře Panny Marie. Pražské kníže Bořivoj postavil po svém návratu z vyhnanství kostel Panně Marii ještě v letech sedmdesátých devátého století. Tento první pražský kostel stál na místě, kde později byl vybudován pražský hrad. Po Bořivojově a Svyatohněvově chrámu vznikla počátkem 11. století na pražském hradě další mariánská svatyně: kaple Bohorodičky při klášteře Benediktinek u sv. Jiří.

Zajímavým literárním dokladem mariánské úcty v našich zemích je dochovaná píseň »Bogurodzica Dziewica«, složená, pravděpodobně, sv. Vojtěchem nebo jeho žáky a přenesená do Polska kolem roku 1000. V této souvislosti vzpomíná Msgr. Trochta na jednoho polského profesora teologie, který v květnu 1945 po osvobození tábora Dachau objasnil ve své přednášce svým spoluobratřím z českého kněžského bloku původ této staroslověnské mariánské písně; připisoval ji sv. Vojtěchovi.

Msgr. Trochta se zmiňuje též o svém zájezdu do Polska v roce 1970 a vzpomíná, jak v Gniezdne sloužil mši svatou u hrobu sv. Vojtěcha a navštívil bohatou knihovnu, v níž se nachází mnoho užitečného materiálu i pro studium našich dějin.

Ve své studii Msgr. Trochta neopomíjí se zmínit ani o možném českém vlivu na mariánskou úctu sv. Štěpána, uherského krále. Končí rozbořem mariánských prvků obsažených v liturgii, »službě«, na svátek sv. Václava, která se zachovala ve východním obřadu, a vyzvednutím stop mariánské úcty v jeho vlastním životě. O mariánské úctě sv. Václava se zmiňuje již jeho první biografie z poloviny 9. století.

Kardinálem římsko-katolické církve.

Rok 1972 znamenal pro litoměřického biskupa další krok v omezení jeho svobody a pravomoci. Pastýřský list z 23. března o stavu chrámů Páně v diecézi byl mu zabaven. Nesměl se číst v kostelích. Zmíníme se o něm v následující-

cím odstavci. Biskup Trochta se mohl zúčastnit jen těch manifestací, ve kterých styk s věřícími nepřipadal v úvahu, a hlavně, nesměl kázat. Jeho účast na církevních slavnostech a událostech se stávala stále více jen ceremoniální a okrasová.

Na pohřbu brněnského biskupa Msgr. Skoupého, 28. února 1972, je mu dovoleno celebrovat pontifikální rekvíem, kdežto obřady nad otevřeným hrobem vykonal biskup Hlouch. V dubnu světil ve Vamberčích zvony. V červenci uděloval biřmování za asistence 30 kněží v Železném Brodě, kde farní úřad byl povýšen před dvěma roky na děkanství. Katolické noviny přinesly z ceremonie fotografii. Litoměřický biskup má výraz velmi smutný a zamýšlený.

Dne 16. listopadu 1972 slavil Msgr. Trochta své stříbrné biskupské jubileum. Dvacet pět let uplynulo od jeho tehdy slavnostního svěcení na biskupa a příjezdu do Litoměřic. Oslavy byly smutné; vlastně žádné, poněvadž byly zakázány. Jen v Katolických novinách objevila se na druhé straně malými písmeny tištěna tato nepatrná zprávička: »Dne 15. [!] listopadu slaví litoměřický biskup Dr. Štěpán Trochta 25. výročí ustanovení na biskupský stolec severočeské diecéze. Prosi při té příležitosti věřící o modlitby k nebeskému Pánu a předem jim děkuje a žehná.«

V neděli 26. listopadu bylo mu dovoleno posvětit děkanský chrám v Rumburku, renovovaný podle liturgických směrnic Druhého vatikánského sněmu. Kázat však nesměl. Slovem Božím posloužil Božímu lidu kanovník Josef Hendrych.

Rok 1972 byl také rokem vyjednávání mezi Československou republikou a Vatikánem. V únoru 1973 došlo konečně k jmenování čtyř nových biskupů. Na jejich vysvěcení byl přítomen jako spolusvětitel i litoměřický biskup Štěpán Trochta.

Této církevní události dostalo se překvapující a ještě významnější důležitosti, když papež Pavel VI. oznámil 5. března v konsistoři při jmenování nových kardinálů, že jeden z kardinálů *in pectore* (t.j. neprohlášených) v minulé konsistoři 28. dubna 1969 je »naš ctihodný bratr Štěpán Trochta, biskup z Litoměřic v Československu. Naším úmyslem, když na něho padla naše volba, nebylo pouze slavnostně a veřejně uznat zásluhy tohoto věrného a horlivého pastýře, ale projevit tím i lásku k oné tak ušlechtilé zemi, jejímž je synem a která je nám z tolika důvodů obzvláště drahá ...«

Zajímavé bylo sledovat úvahy a poznámky domácího a světového tisku. Shodují se v tom, že vyzvedají zároveň se Svatým otcem osobní zásluhy Msgr. Trochty. Ještě zajímavější je odpověď, daná novým kardinálem na otázky novinářů při jeho přiletu do Říma dne 6. dubna.

»Jaký dojem ve vás vyvolala zpráva ...? - »Snažím se brát věci s klidem. To znamená, neraduju se příliš z nějakých úspěchů a nedám se deprimovat také neúspěchy. Samozřejmě, že důvěra Sv. otce mi způsobila radost ... po kardinálátě jsem netoužil a ještě nevím, co mi přinese. Já bych chtěl ovšem využít tohoto svého postavení k dobru církve a k dobru - řekl bych - takového šťastného soužití mezi zástupci vlády a zástupci církve a přál bych si, abych mohl něčím přispět k prohloubení této vzájemné důvěry a k upevnění takové normalizace ve vztazích církve a státu.«

Ve čtvrtek 12. dubna byla ve Vatikáně veřejná audience v konsistorním sále, při níž dostal nový kardinál baret, prsten a titulární římský kostel sv. Dona Boska. Ve svém proslově vyzvedl Sv. Otec znovu svou úctu k novému kardinálovi a lásku k věřícím v Československu, jakož i naději v jasný, klidný zítřek. V neděli 15. dubna sloužil kardinál Trochta mši svatou ve svém novém titulárním kostele a vyzval všechny k budování míru, který je plodem vykopení, přineseného lidem Ježíšem Kristem.

(Pokračování příště)

599-1872

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service**VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE**

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE

BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vynucený sklenář u dědy a otce v Československu

THE CZECHS OF TEXAS: A LIVING HERITAGE
What: THE CZECHS OF TEXAS: A LIVING HERITAGE. An exhibit.

When: Sept. 26 - Oct. 26, 1986
Where: Centennial Building, Fair Park, Dallas, Texas

The American Czech Culture Society is preparing an exhibit for the State Fair of Texas entitled THE CZECHS OF TEXAS: A LIVING HERITAGE. This exhibit, which will coincide with the Texas Czech State Fair sesquicentennial Celebration at the Cotton Bowl and other locations throughout Dallas on October 3, 4 and 5, 1986, will illustrate the history

BUY ILLIONIS GRAIN FOR SOUTHEAST FARMERS

WASHINGTON, D.C. - Illinois Republican U.S. Senate nominee, Rep. Judy Koehler today asked U.S. Agriculture Secretary Richard Lyng to buy surplus grain from Illinois Farmers to feed starving cattle in the drought stricken southeast.

In a personal meeting in Sec. Lyng's office at the Department of Agriculture, Koehler pointed out Americans give billions of dollars in aid each year to governments, both friends and enemies, around the world. Now the crisis is at home. Now Americans are in trouble and many Americans have come forward to help. „I believe all Americans should be asked to give a little to help during this crisis. Illinois farmers have unselfishly come forward and, in spite of the fact that many of them are in economic distress, are donating their excess feed grain and hay to the farmers of the southeastern United States.”

Koehler continued, „I was raised on a farm and American farmers have always helped their neighbors, especially in times of crisis. Now it only seems just and fair that our Federal government, which gives billions to bail out the needy overseas, do the same thing at home. It will help farmers in the southeast during this disaster and it will help the farmers in the midwest handle their economic plight. This approach will bring all Americans together to do their part to help our neighbors in the southeast.”

and cultural heritage of the large Czech population of Texas. Czech immigrants, most of whom emigrated from the province of Moravia in central modern-day Czechoslovakia, began pouring into Texas in the middle 19th century. They brought with them a proud history and rich cultural heritage, which they have preserved with remarkable persistence. The Czechs of Texas, who make up about 5 % of the state's population, have made numerous contributions to Texas.

THE CZECHS OF TEXAS: A LIVING HERITAGE is inspired in part by a similar exhibit at the State Fair during the centennial celebration of 1936. The 1936 Czech exhibit in Dallas grew from a grass-roots effort among the rural Czech-Moravian farming communities of central Texas. Several of the items from the 1936 exhibit will be included in the present exhibit. **THE CZECH OF TEXAS: A LIVING HERITAGE** will depict the story of pioneer Czech settlers in Texas, cultural contributions and the role of the Czech language in the state. Displays will feature examples of folk arts and the history of this group's organizations, churches and schools will be illustrated.

The exhibit will open to the public on September 26, 1986 and will run through October 26. The exhibit will be located in the Centennial Building at Fair Park in Dallas. There will be no admission charge for viewing this exhibit, which is being financed by the American Czech Culture Society and organized under the direction of Mrs. Barbara Dybala of the Czech Club of Dallas. Contributions towards the financing of this project are needed and can be sent to the American Czech Culture Society to the address below. Those persons contributing a sum larger than ten dollars will be acknowledged in the publications to be issued for the occasion by the American Czech Culture Society. Organizers hope that this exhibit, which will be viewed by hundreds of thousands of visitors, will acquaint other Texans with what is one of their state's most colorful and vibrant ethnic heritages. For further information write: American Czech Culture Society, P.O.Box 271221, Dallas, Texas 75227.

TEXAS CZECH STATE FAIR SESQUICENTENNIAL CELEBRATION

Czech-Americans from throughout the United States are expected to gather in Dallas, Texas on October 3, 4 and 5, 1986 to honor the Czech-Moravian community of Texas and celebrate the sesquicentennial anniversary of Texas' independence. Texans of Czech descent comprise a large segment of the state's population. The Czech language, brought to Texas by 19th-century immigrants, remains the third most widely-spoken language in the state.

Organizers expect that this event, which will be a once-in-a-lifetime celebration for many, will be a gathering place for representatives of the entire Czech-Moravian population of Texas. Various programs and entertainments, a banquet, a symposium devoted to historical subjects, a special bus tour of Dallas, polka dances and other activities have been planned for October 3 and 4. The celebration will climax on Sunday, October 5 with programs in the Cotton Bowl and at the state fairgrounds in Dallas. An exhibition illustrating the history and cultural heritage of Czech Texans is scheduled to open at the State Fair on September 26 and run for thirty-one days.

The participation of groups and individuals from throughout the United States is needed to insure the success of this celebration. Particularly ambitious is the organizers' goal of filling the Cotton Bowl with participants and spectators. The Cotton Bowl programs will showcase several aspects of this group's colorful cultural heritage:

1. Dancing of the BESEDA, the national dance of Czechoslovakia;
2. Choral singing of Czechoslovakian folk songs;
3. Choreographed dancing and singing by children and youth groups;
4. A gymnastic exhibition similar to the exhibitions of the Sokol organizations.

It is expected that each of the numerous Czech-Moravian communities in Texas will be represented in the Cotton Bowl program by Beseda dancers and other participants. Instructions and information about each of these activities is available by

writing to the American Czech Culture Society.

Time still remains for interested groups to obtain instruction materials and information about participating in the programs. Instructions and music for dancing the BESEDA are available by writing the address listed below to the attention of ‚Beseda’. Choral groups may request the words and music for the choral program by writing to ‚Song’. Children and youth groups may participate in the programs by requesting instructions from ‚Youth’. Inquiries about the Sokol gymnastic exhibition should be addressed to ‚Sokol’. An information packet dealing with group and individual accommodations at local hotels, motels, RV parks and in the local community is available by writing ‚Housing’.

Organizers of the Texas Czech State Fair Sesquicentennial Celebration expect that this special event in Dallas on October 3, 4 and 5, 1986 will be the highpoint of the commemorative sesquicentennial activities for the hundreds of thousands of Texans of Czech ancestry. For further information write: American Czech Culture Society, P.O.Box 271221, Dallas, Texas 75227.

TEXAS CZECH HISTORY SYMPOSIUM

What: THE HISTORY OF THE CZECHS OF TEXAS: A SYMPOSIUM

When: October 3 and 4, 1986

Where: SPJST Lodge 84, 2625 Floyd St., Dallas, Texas

As a part of the Texas Sesquicentennial Celebration, a symposium devoted to the history of Texans of Czech ancestry will take place in Dallas on October 3 and 4, 1986. The symposium is sponsored by the American Czech Culture Soci-

ety under the direction of Leo Baca of the Czech Heritage Society. The symposium is one of a series of activities in Dallas on October 3, 4 and 5, 1986, which are sponsored by the Czechs of Texas and which are expected to draw visitors from throughout the United States.

From the time of the early European colonization of Texas, through Texas' War for Independence and up through modern times, Czechs have made important contributions to their state. The past decade has witnessed a rebirth in interest in this group's language, history and culture. Speakers at the symposium will include various authorities on the Czech-Moravian people of Texas, a group which numbers today in the hundreds of thousands.

The symposium will open on Friday, October 3 at 3:00 p.m. at SPJST Lodge 84, 2625 Floyd St. in Dallas. A social will follow the conclusion of the presentations at 6:00 p.m. Registration on Saturday, October 4 begins at 9:00 a.m. at SPJST Lodge 84. The program on Saturday begins at 10:00 a.m. and will last through 3:00 p.m. A normal admission fee will be requested. The general public is encouraged to attend.

The presentations will address different areas of history, culture and genealogical research relating to the Czechs of Texas. Special attention will be devoted to those Texans of Czech ancestry who have made outstanding contributions to the state. A question-and-answer forum will follow the presentations. Various speakers will have their books and other materials available for purchase.

For further information write: American Czech Culture Society, P.O.Box 271221, Dallas, Texas 75227.

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

- CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
- RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
- LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
- WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
- CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
- NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
- WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
- ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over \$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill.
(2414 S. 61st Ave.)

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

CONTROLLING LEVIATHAN

The tremendous growth in government spending over recent years has far-reaching economic consequences. Obviously, the more government spends the more it must take from the people in taxes. The greater the take in taxes, the less disposable income available for maintaining family standards of living.

"Liberal" proponents of the more

than 1,000 different programs of income redistribution, from job training to food stamps, will be quick to point out the good that is done for those who receive such benefits. But what is never discussed is the harm done at the same time to millions of hard-working individual taxpayers.

The free food given to the 21 million food stamp recipients represents a direct debit to the taxpayers who supplied the food stamps. The carpentry work and paint supplies to someone in a Neighborhood Improvement Program is material taken from a taxpayer who made it possible.

Government simply cannot give something to one person without depriving someone else of a like amount. There is no such thing as a free lunch. What one man gets without earning, another man must earn without getting.

Here are some facts which serve to demonstrate just how rapidly govern-

ment spending is accelerating. It took 173 years, from 1789 to 1962, for federal spending to hit \$100 billion. But in only nine more years it had doubled to over \$200 billion in 1971. It was during this period that the so-called "Great Society" was launched.

In 1975, just four years later, federal spending crossed the \$300 billion level. Two years later it hit the \$400 billion plateau and in 1979 exceeded half-a-trillion dollars. Since that time spending has been increasing an average of \$60 billion a year, and for fiscal 1987 will approach a trillion dollars!

It should be obvious that federal spending must be reduced—but how? May we suggest a method for evaluating government programs and spending devised over a hundred years ago by the French political economist, Frederic Bastiat:

"See if the law (government) takes from some persons what belongs to

them, and gives it to other persons to whom it does not belong. See if the law benefits one citizen at the expense of another by doing what the citizen himself cannot do without committing a crime.

"Then abolish this law without delay, for it is not only an evil itself, but also it is a fertile source for further evil because it invites reprisals. If such a law—which may be an isolated case—is not abolished immediately, it will spread, multiply, and develop into a system."

And so it has, but it can be dismantled if we have the intelligence and the courage to tackle the task. We might start by reducing every department's budget by ten percent with perhaps the only exception being the benefits that retirees and social security recipients receive. A ten percent cut in overhead would force efficiency and not reduce services at all.

MANIPULATION OF FOREIGN VISITORS BY MANAGUA AND HAVANA DOCUMENTED

The Cuban and Nicaraguan governments conduct a systematic campaign of "political hospitality and tourism" designed to persuade "elite groups from various countries of the superior virtues" of the Fidelista and Sandinista revolutions. According to a study by noted sociologist Paul Hollander, "political hospitality ... is also a system of prevention, filtering and censorship."

Cuban and Nicaraguan "hospitality" often ensures "that the impressions of the visitor will

not be contaminated by unauthorized and uncontrolled contacts and experiences." Efforts to manipulate and control foreign visitors include the use of wire taps, the placement of listening devices in hotel rooms, and the requirement that visitors carry special identification cards.

Dr. Paul Hollander is a professor at the University of Massachusetts and a fellow at the Harvard Russian Center. His thirty-two page study, *Political Hospitality and Tourism: Cuba and Nicaragua* was released in Washington by the Cuban American National Foundation.

The Cuban government Hollander notes, will feed tourists "lobster thermidor ... and

French wine," while ensuring that they remain unaware that strict rationing of the most basic food products has been in effect in Cuba for more than twenty years.

In Nicaragua, he says, "Many of the techniques for utilizing supportive foreigners resemble those employed by Cuba. Thus, while Cuba sets up a Venceremos Brigade, composed of sympathizers to assist in the harvest of sugar cane as an act of solidarity, Nicaragua attracted groups to harvest coffee beans..." He adds that "the suspension of critical faculties and the wish to believe are crucial." "Even political imprisonment may be viewed as excusable" by foreign guests. Hollander quotes Bishop James

Armstrong: "...there is a significant difference between people imprisoned by the Chilean and the Cuban regimes. In Cuba's case people are imprisoned for opposing a regime "designed to remove inequalities."

"Sandinista deceptions have in some ways been more purposeful and carefully thought out..." says Hollander. "The Sandinistas were also adept at tailoring their messages to the proclivities of different audiences." Despite the attention showered on them, some of the chosen visitors leave disillusioned by what they have seen. Hollander quotes activist Abbie Hoffman: "The Sandinistas seek to change legions of children the way Hitler did."

Dr. Hollander is the author of

many articles and books including, *Political Pilgrims: Travels of Western Intellectuals to the Soviet Union, China, and Cuba* (Harper, 1981) and *The Many Faces of Socialism* (Transaction Books, 1983).

Copies of *Political Hospitality and Tourism: Cuba and Nicaragua* can be purchased for \$3.00 from the Cuban American National Foundation, 1000 Thomas Jefferson Street NW, Suite 601, Washington, D.C. 20007. A limited number of free copies are available for media distribution.

The Cuban American National Foundation is a non-partisan, non-profit organization dedicated to researching and distributing information on Cuba and the Cuban people.

ARCHDIOCESE OF CHICAGO

CHICAGO, ILLINOIS 60690

CHICAGO ARCHDIOCESE TO HOLD FIRST BLACK CATHOLIC CONGRESS

Joseph Cardinal Bernardin has endorsed a National Black Catholic Congress to be held May 21-24, 1987, in Washington, D.C. and has announced a series of local pre-

paratory steps culminating in an Archdiocese of Chicago Black Catholic Congress March 13-15, 1987.

The National Black Catholic Congress, coordinated by Bishop John H. Ricard of Baltimore, will launch a unified effort to extend the Catholic faith to the estimated 6-10 million black Americans who have no formal religious affiliation.

The Congress has three goals: to witness and affirm the faith of black Catholics; to motivate black Catholic leaders and those who serve the black Catholic community for a national outreach effort; and to devise strategies and build skills for this evangelization project.

Writing to Bishop Ricard,

Cardinal Bernardin noted that the "goals of this (national) event are in keeping with the goals of the Archdiocesan Office for Black Catholic Ministries." The Cardinal has appointed Ms. Cynthia Norris, founding director of that Office, to initiate and coordinate local preparations for the National Congress.

"Planning has already begun," Ms. Norris explains. "Parish visits and listening sessions during my first year here in Chicago have identified ten areas of consistent concern in the black Catholic community." These ten topics, she added, will be the focus of parish, cluster, and deanery meetings over the next several months, and the

process will culminate in the first Archdiocesan Black Catholic Congress next March.

"Parishes will commit to the Congress and its preparatory process by selecting ten delegates - one for each topic - and contributing \$200 toward the local and national Congresses," Ms. Norris said. The financial commitment will cover the cost of the Archdiocesan Congress where ten delegates to the national event will be selected.

The ten topics for parish, archdiocesan, and national consideration include - in order of priority among Chicago's black Catholics - evangelization, liturgy, lay ministry, schools, religious education, youth, young adult ministry, single parenting,

family ministries, and vocations.

All parishes of the Archdiocese - especially those with black members, be they many or few - will be encouraged to participate in the Congress preparations. The local event will be sponsored by the Archdiocesan Office for Black Catholic Ministries, with the active cooperation of several other diocesan agencies.

Of approximately 30 million black in the United States, 1.3 million are Catholic. The black Catholic population of the Archdiocese of Chicago stands at about 120,000, one of the largest black Catholic faith communities in any single U.S. diocese.